

Europeiska unionens officiella tidning

C 247

femtionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

20 oktober 2007

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehållsförteckning</u>	<u>Sida</u>
	IV <i>Upplysningar</i>	
	UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN	
	Domstolen	
2007/C 247/01	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 235, 6.10.2007	1
	V <i>Yttranden</i>	
	DOMSTOLSFÖRFARANDEN	
	Domstolen	
2007/C 247/02	Mål C-285/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 14 juni 2007 – Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG mot Finanzamt Stuttgart-Körperschaften	2
2007/C 247/03	Mål C-309/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hessischer Verwaltungsgerichtshof den 5 juli 2007 – Firma Baumann GmbH mot Land Hessen	2
2007/C 247/04	Mål C-318/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 11 juli 2007 – Hein Persche mot Finanzamt Lüdenscheid	3
2007/C 247/05	Mål C-326/07: Talan väckt den 13 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	3

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2007/C 247/06	Mål C-331/07: Talan väckt den 16 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	4
2007/C 247/07	Mål C-336/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland) den 19 juli 2007 – Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG mot Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk	5
2007/C 247/08	Mål C-343/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Torino (Italien) den 25 juli 2007 – Bavaria N.V. och Bavaria Italia s.r.l. mot Bayerischer Brauerbund e.V.	5
2007/C 247/09	Mål C-351/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 30 juli 2007 – CEPAV DUE – Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione m.fl.	7
2007/C 247/10	Mål C-352/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.	7
2007/C 247/11	Mål C-353/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – Sanofi Aventis SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	8
2007/C 247/12	Mål C-354/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – IFB Stroder Srl mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9
2007/C 247/13	Mål C-355/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – Schering Plough SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.	10
2007/C 247/14	Mål C-356/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – Bayer SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) och Ministero della Salute	11
2007/C 247/15	Mål C-357/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England och Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade Kungariket) den 31 juli 2007 – The Queen på begäran av TNT Post UK Ltd mot The Commissioneres of Her Majesty's Revenue & Customs och Royal Mail Group Ltd	12
2007/C 247/16	Mål C-364/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Monomeles Protodikeio Kerkyras (Grekland) den 2 augusti 2007 – Vasilaki Spyridon m.fl. mot Dimos Kerkyraion	12
2007/C 247/17	Mål C-365/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2 augusti 2007 – Simesa SpA mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.	13
2007/C 247/18	Mål C-366/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2 augusti 2007 – Abbott SpA mot Ministero della Salute och Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	14
2007/C 247/19	Mål C-367/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2 augusti 2007 – Baxter SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2007/C 247/20	Mål C-371/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vestre Landsret (Danmark) den 3 augusti 2007 – Danfoss A/S och AstraZeneca A/S mot Skatteministeriet	16
2007/C 247/21	Mål C-373/07 P: Överklagande ingett den 3 augusti 2007 av Mebrom NV av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 22 maj 2007 i mål T-216/05, Mebrom NV mot Europeiska gemenskapernas kommission	17
2007/C 247/22	Mål C-374/07 P: Överklagande ingett den 3 augusti 2007 av Mebrom NV av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 22 maj 2007 i mål T-198/05, Mebrom NV mot Europeiska gemenskapernas kommission	17
2007/C 247/23	Mål C-393/07: Talan väckt den 9 augusti 2007 – Republiken Italien mot Europaparlamentet	18
2007/C 247/24	Mål C-395/07: Talan väckt den 23 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	19
2007/C 247/25	Mål C-399/07: Talan väckt den 28 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	19
2007/C 247/26	Mål C-412/07: Talan väckt den 7 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	20
2007/C 247/27	Mål C-417/07: Talan väckt den 11 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	20
2007/C 247/28	Mål C-190/06: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens andra avdelning den 11 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel (Belgien)) – Belgacom Mobile SA mot Institut belge des services postaux et des télécommunications	20
2007/C 247/29	Mål C-330/06: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 april 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	21
2007/C 247/30	Mål C-51/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 maj 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	21

Förstainstansrätten

2007/C 247/31	Mål T-196/02: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – MTU Friedrichshafen mot kommissionen (Statligt stöd – Stöd till omstrukturering – Beslut om återkrav av ett oförenligt stöd – Artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999 – Solidariskt ansvar)	22
2007/C 247/32	Mål T-68/03: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Olympiaki Aeroporia Ypiresies mot kommissionen (Statligt stöd – Omstruktureringsstöd som har getts av Republiken Grekland till flygbolaget Olympic Airways – Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och i vilket det förordnas om återkrav av stödet – Missbruk av stödet – Nytt stöd – Bevisbörda – Rätten att yttra sig – Kriteriet privat borgenär – Fel i sak – Uppenbart oriktig bedömning – Motivering – Artikel 87.1 och 87.3 c EG)	22

2007/C 247/33	Mål T-259/03: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Nikolaou mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Utredning som gjorts av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) beträffande en ledamot av Revisionsrätten – Offentliggörande av information – Skydd för personuppgifter – Tillgång till OLAFs utredningsmaterial och slutrapport – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter – Orsakssamband – Skada) 23	23
2007/C 247/34	Mål T-291/03: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano mot harmoniseringsbyrån – Biraghi (GRANA BIRAGHI) (Gemenskapsvarumärke – Ogiltighetsförfarande – Gemenskapsordmärke GRANA BIRAGHI – Skydd för ursprungsbeteckningen grana padano – Generisk beskaffenhet saknas – Artikel 142 i förordning (EG) nr 40/94 – Förordning (EEG) nr 2081/92) 23	23
2007/C 247/35	Mål T-348/03: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Koninklijke Friesland Foods mot kommissionen (Statligt stöd – Stödåtgärd på skatteområdet som genomförts av Nederländerna – Koncerners internationella finansieringsverksamhet – Beslut om att stödåtgärden är oförenlig med den gemensamma marknaden – Övergångsbestämmelse – Skydd för berättigade förväntningar – Likabehandlingsprincipen – Upptagande till sakprövning – Talerätt) 24	24
2007/C 247/36	Mål T-25/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – González y Díez mot kommissionen (Statligt stöd – Stöd för att täcka extraordinära kostnader för omstrukturering – Återkallande av ett tidigare beslut – Den omständigheten att EKSG-fördraget upphörde att gälla – Kommissionens behörighet – Kontinuiteten i gemenskapens rättsordning – Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter föreligger inte – Skydd för berättigade förväntningar – Uppenbart oriktig bedömning) 24	24
2007/C 247/37	Mål T-36/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – API mot kommissionen (Tillgång till handlingar – Inlagor som kommissionen gett in i samband med förfaranden vid domstolen och förstainstansrätten – Beslut att vägra tillgång till handlingar) 25	25
2007/C 247/38	Mål T-230/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Finland mot kommissionen (EUGFJ – Garantisektionen – System för kontroll av arealstöd för vissa regioner – Utgifter som har undantagits från gemenskapsfinansiering) 25	25
2007/C 247/39	Förenade målen T-239/04 och T-323/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Italien och Brandt Italia mot kommissionen (Statligt stöd – Lagstiftning om brådskannde åtgärder för att främja sysselsättningen vid företag i svårigheter – Beslut vari det fastställs att stödordningarna är oförenliga med den gemensamma marknaden och att utbetalade statliga stöd skall återkrävas) 26	26
2007/C 247/40	Mål T-249/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Combescot mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Mobbning – Biståndsskyldighet – Karriärvärderingsrapport för perioden 2001/2002 – Talan om ogiltigförklaring – Avsaknad av berättigat intresse av att få saken prövad – Talan om skadestånd) 26	26
2007/C 247/41	Mål T-250/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Combescot mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Överklagande av tjänsten som delegationschef i Colombia – Avslag på ansökan – Talan om ogiltigförklaring – Avsaknad av berättigat intresse av att få saken prövad – Talan om skadestånd) 27	27

2007/C 247/42	Mål T-358/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Neumann mot harmoniseringsbyrån (formen på ett mikrofonhuvud) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett tredimensionellt kännetecken i form av ett mikrofonhuvud – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94) 27	27
2007/C 247/43	Mål T-363/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Koipe Corporación, SL mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket "La Española" – Invändning från innehavaren av det nationella figurmärket "Carbonell" och gemenskapsfigurmärket "Carbonell" – Avslag på invändningen – Dominerande beståndsdelar – Likhet – Risk för förväxling – Behörighet att ändra beslut) 28	28
2007/C 247/44	Mål T-448/04: Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 12 september 2007 – Kommissionen mot Trends (Skiljedoms klausul – Fjärde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration – Avtal avseende projekt inom området för telematiksystem av allmänt intresse – Avsaknad av styrkande handlingar och bristande överensstämmelse med avtalsbestämmelserna för delar av de deklarerade utgifterna – Återbetalning av forskott) 28	28
2007/C 247/45	Mål T-449/04: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Kommissionen mot Trends (Skiljedoms klausul – Andra ramprogrammet för teknologisk forskning och utveckling – Avtal om projekt inom området för databehandling av vägtransporter och telekommunikationer – Underlag saknas för en del av redovisade kostnader – Hävning av avtal – Avtal som löpt ut) 29	29
2007/C 247/46	Mål T-30/05: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Prym och Prym Consumer mot kommissionen (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Europeiska marknaden för syartiklar (nålar) – Uppdelning av produktmarknaden – Uppdelning av den geografiska marknaden – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Motiveringsskyldighet – Överträdelsens allvar och varaktighet – Meddelande om samarbete) 29	29
2007/C 247/47	Mål T-36/05: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Coats Holdings och Coats mot kommissionen (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Europeisk marknad för sybehör (nålar) – Fördelning av produktmarknaden – Fördelning av den geografiska marknaden – Bevisvärdering – Deltagande vid möten – Treparsavtal – Böter – Överträdelsens allvar och varaktighet – Förmildrande omständigheter) 30	30
2007/C 247/48	Mål T-60/05: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – UFEX m.fl. mot kommissionen (Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Marknaden för internationell expresspost – Beslut att avslå klagomålet – Ogiltigförklaring av gemenskapsdomstolarna av beslutet att avslå klagomålet – Förnyad prövning och nytt avslag på klagomålet – Statligt företag) 30	30
2007/C 247/49	Mål T-243/05: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Grekland mot kommissionen (EUGFJ – Garantisektionen – Utgifter som har undantagits från gemenskapsfinansiering – Jordbruksgrödor – Olivolja – Revision – Tidsfrist på 24 månader) 31	31
2007/C 247/50	Mål T-304/05: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Cain Cellars, Inc mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om gemenskapsvarumärke föreställande en bild av en femsidig figur – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Märkets enkelhet) 31	31

2007/C 247/51	Mål T-140/06: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Philip Morris Products mot harmoniseringsbyrån (formen på ett cigarettpaket) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering av ett tredimensionellt gemenskapsvarumärke – Formen på ett cigarettpaket – Avslag på registreringsansökan – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga föreligger inte – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	32
2007/C 247/52	Mål T-141/06: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Glaverbel mot harmoniseringsbyrån (mönster anbringat på varors yta) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering av ett figurativt varumärke bestående av ett mönster anbringat på varors yta – Absolut registreringshinder – Bevis för att särskiljningsförmåga har förvärvats genom användning föreligger inte)	32
2007/C 247/53	Mål T-164/06: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – ColArt/Americas mot harmoniseringsbyrån (BASICS) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BASICS – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Beskrivande varumärke – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 – Särskiljningsförmåga som har förvärvats till följd av användning – Artikel 7.3 i förordning nr 40/94)	33
2007/C 247/54	Mål T-184/06: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Kommissionen mot Internet Commerce Network och Dane-Elec Memory (Skiljedomsklausul – Avtal som ingåtts inom ramen för ett särskilt program på området för informationssamhällsteknologier (Crossmarc-projektet) – Avtalsbrott – Återbetalning av förskott erlagt av kommissionen – Garanti att uppfylla skyldigheter enligt avtal på första anmodan – Tredskodmsförfarande)	33
2007/C 247/55	Mål T-20/07 P: Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Kommission mot Chatziioanidou (Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Pensioner – Ogiltigförklaring i första instans av kommissions beslut om beräkning av pensionsgrundande tjänsteår – Överföring av nationella pensionsrättigheter)	34
2007/C 247/56	Mål T-186/05: Förstainstansrättens beslut av den 29 augusti 2007 – SELEX Sistemi Integrati mot kommissionen (Skadeståndstalan – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Konkurrens – Kommissionens beslut att ogilla ett klagomål enligt artikel 82 EG – Uppenbart att talan till viss del inte kan tas upp till sakprövning, och att det till viss del saknas rättslig grund för densamma – Faktisk förekomst av skada)	34
2007/C 247/57	Mål T-46/06: Förstainstansrättens beslut av den 28 augusti 2007 – Galileo Lebensmittel mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Inrättandet av toppdomänen .eu – Registrering av domännamnet galileo.eu – Användning förbehållen gemenskapens institutioner och organ – Talerätt – Avvisning)	35
2007/C 247/58	Mål T-301/07: Talan väckt den 5 augusti 2007 – Lumenis mot harmoniseringsbyrån (FACES)	35
2007/C 247/59	Mål T-310/07: Talan väckt den 17 augusti 2007 – gardeur mot harmoniseringsbyrån – Blue Rose (g)	36
2007/C 247/60	Mål T-318/07: Talan väckt den 28 augusti 2007 – The National Association of Licensed Opencast Operators mot kommissionen	36
2007/C 247/61	Mål T-320/07: Talan väckt den 24 augusti 2007 – Jones m.fl. mot kommissionen	37
2007/C 247/62	Mål T-324/07: Talan väckt den 28 augusti 2007 – Plant m. fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	38

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2007/C 247/63	Mål T-326/07: Talan väckt den 30 augusti 2007 – Cheminova m.fl. mot kommissionen	38
2007/C 247/64	Mål T-327/07: Talan väckt den 29 augusti 2007 – Patrick Holding mot harmoniseringsbyrån – Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)	39
2007/C 247/65	Mål T-329/07: Talan väckt den 3 september 2007 – UPS Europe och UPS Deutschland mot kommissionen	39
2007/C 247/66	Mål T-331/07: Talan väckt den 7 september 2007 – Chupa Chups mot kommissionen	40
2007/C 247/67	Mål T-300/04: Förstainstansrättens beslut av den 6 september 2007 – easyJet mot Europeiska gemenskapernas kommission	41
2007/C 247/68	Mål T-220/06: Förstainstansrättens beslut av den 5 september 2007 – JAKO-O mot Harmoniseringsbyrån – P.I. Fashion (JAKO-O)	41
 Europeiska unionens personaldomstol 		
2007/C 247/69	Mål F-68/07: Talan väckt den 6 juli 2007 – Radolf Gering mot Europol	42
2007/C 247/70	Mål F-78/07: Talan väckt den 27 juli 2007 – Boudova m.fl. mot kommissionen	42
2007/C 247/71	Mål F-81/07: Talan väckt den 6 augusti 2007 – Florence Barbin mot Europaparlamentet	43
2007/C 247/72	Mål F-86/07: Talan väckt den 25 augusti 2007 – Marcuccio mot kommissionen	44
2007/C 247/73	Mål F-87/07: Talan väckt den 31 augusti 2007 – Marcuccio mot kommissionen	45
<hr/>		
Rättelser		
2007/C 247/74	Rättelse till meddelande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> i mål T-263/07 (EUT C 223, 22.9.2007 s. 12)	46

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

(2007/C 247/01)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 235, 6.10.2007

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 223, 22.9.2007

EUT C 211, 8.9.2007

EUT C 183, 4.8.2007

EUT C 170, 21.7.2007

EUT C 155, 7.7.2007

EUT C 140, 23.6.2007

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 14 juni 2007 – Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG mot Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Mål C-285/07)

(2007/C 247/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof (Tyskland).

Part(er) i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG*Motpart:* Finanzamt Stuttgart-Körperschaften**Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor**

- 1) Utgör artikel 8.1 och 8.2 i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 ⁽¹⁾ om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater hinder för en medlemsstats skattelagstiftning enligt vilken det bokförda värdet på andelar i en gemenskapsrättslig kapitalassociation som överförs till en annan gemenskapsrättslig kapitalassociation får fortsätta att användas av överföraren bara om den övertagande kapitalassociationen å sin sida har tagit upp de överförda andelarna till det bokförda värdet (så kallad dubbel anknytning till det bokförda värdet)?
- 2) Om den förra frågan skall besvaras nekande – strider då gällande rättsläge mot artikel 43 EG och artikel 56 EG, trots att krav på så kallad dubbel anknytning till det bokförda värdet uppställs även vid överföring av andelar i en kapitalassociation till en obegränsat skattskyldig kapitalassociation?

⁽¹⁾ EGT L 225, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hessischer Verwaltungsgerichtshof den 5 juli 2007 – Firma Baumann GmbH mot Land Hessen

(Mål C-309/07)

(2007/C 247/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hessischer Verwaltungsgerichtshof.

Part(er) i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Firma Baumann GmbH*Motpart:* Land Hessen**Tolkningsfrågor**

- 1) Är den uppdelning av avgifterna (efter djurens art, ungdjur och vuxna djur, slaktvikt och så vidare) som anges i Bilaga A, kapitel I, punkterna 1 och 2 a i rådets direktiv 85/73/EEG av den 29 januari 1985 i dess lydelse enligt rådets direktiv 96/43/EG, bindande för den nationella lagstiftaren när han utnyttjar möjligheten enligt artikel 5.3 i direktivet och dess bilaga A, kapitel I, punkt 4 a – att höja schablonbeloppen för vissa anläggningar – och punkt 4 b – att ta ut en avgift som täcker de faktiska kostnaderna – eller har lagstiftaren en möjlighet att skilja mellan besiktning av slaktenheter i anläggningar för stordrift och övriga besiktningar och därutöver även införa progressivt stegvis sjunkande avgifter inom dessa grupper utifrån antalet genomförda slakter inom djurarterna när storleken på avgifterna fastställs endast om detta motsvarar de faktiska kostnaderna?

2) Kan lagstiftaren med de ovannämnda bestämmelserna som grund införa tilläggsavgifter, som utgör en viss procentsats av grundavgifterna, för slaktbesiktningar som äger rum inom den normala slakttiden vid en slakt som på begäran av ägaren utförs utanför den ordinarie slakttiden om detta motsvarar de faktiska kostnaderna, eller måste dessa kostnader vara inräknade i de (höjda) schablonmässiga avgifterna för alla avgiftspliktiga?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 11 juli 2007 – Hein Persche mot Finanzamt Lüdenscheid

(Mål C-318/07)

(2007/C 247/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof (Tyskland).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hein Persche

Motpart: Finanzamt Lüdenscheid

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar tillämpningsområdet för fri rörlighet för kapital (artikel 56 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen) gåvor in natura från medborgare i en medlemsstat som ges i form av vardagsföremål till inrättningar som har sitt säte i en annan medlemsstat och som enligt lagstiftningen i den egna medlemsstaten anses vara allmännyttiga?
- 2) Om fråga 1 skall besvaras jakande, strider det då – med hänsyn till den skyldighet som skattemyndigheten har att kontrollera de skattskyldigas deklARATIONER och till proportionalitetsprincipen (artikel 5.3 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen) – mot den fria rörligheten för kapital (artikel 56 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen) att gåvor till allmännyttiga inrättningar är skattemässigt gynnade enligt nationell rätt bara om dessa inrättningar har hemvist i denna medlemsstat?
- 3) Om fråga 2 skall besvaras jakande, har då skattemyndigheten i en medlemsstat en skyldighet enligt direktiv 77/799/EEG att vid utredningen av en omständighet som ägt rum i en annan medlemsstat begära bistånd från myndigheterna i denna andra medlemsstat, eller kan den skattskyldige upplysas om att han enligt bestämmelserna om förfarandet i sin medlemsstat har bevisbördan (den objektiva bevisbördan) för omständigheter i utlandet?

Talan väckt den 13 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-326/07)

(2007/C 247/05)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Pignataro-Nolin och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- förklara att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 56 EG genom att inkludera bestämmelser såsom dem i artikel 1.2 i premiärministerdekretet av den 10 juni 2004 i definitionen av kriterierna för de särskilda maktmedlen enligt artikel 2 i lagdekret nr 332 av den 31 maj 1994, i ändrad lydelse omvandlat till lag nr 474 av den 30 juli 1994, ändrad genom artikel 4.227 a-c i finanslag nr 250/2004, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att kriterierna i artikel 1.2 i dekretet av den 10 juni 2004 för att utöva de särskilda maktmedel som stadgas i artikel 4.227 a-c i lag nr 350/2004 inte är tillräckligt specifika eller precisa för att investerare från andra medlemsstater skall kunna veta när de särskilda maktmedlen enligt artikel 4.227 a-c i lag nr 350/2004 kommer att utövas.

Dessa särskilda maktmedel består i att kunna motsätta sig att investerare förvärvar en väsentlig andel, motsvarande minst 5 procent av rösterna eller det lägre procenttal som finansministeriet fastställer och att aktieägare som har minst 5 procent av rösterna eller det lägre procenttal som finansministeriet fastställer ingår överenskommelser sinsemellan samt i vetorätt vid beslut om likvidation, företagsöverlåtelse, fusion, delning, flytning av bolagets säte till utlandet eller ändring av bolagets syfte. Dessa villkor gäller inom alla de sektorer som anges i artikel 4.227 första stycket i lagen (försvar, transporter, telekommunikationer, energikällor och andra offentliga tjänster).

Kommissionen anser därför, mot bakgrund av domstolens rättspraxis (se dom i mål C-463/00, kommissionen mot Spanien, i mål C-483/99, kommissionen mot Frankrike, i mål C-503/99, kommissionen mot Belgien, och i de förenade målen C-282/04 och C-293/04, kommissionen mot Nederländerna), att bestämmelsen i fråga går utöver vad som är nödvändigt för att tillgodose de allmänna intressen som nämns i artikel 1.2 i dekretet av den 10 juni 2004 och strider mot artiklarna 56 EG och 43 EG. Kommissionen anser att inom de reglerade sektorerna, såsom energi-, gas- och telekommunikationssektorn, kan målet att skydda statens vitala intressen uppnås med mindre restriktiva bestämmelser, såsom direktiven 2003/54/EG⁽¹⁾ och 2003/55/EG⁽²⁾ eller direktiven 2002/21/EG⁽³⁾, 2002/19/EG⁽⁴⁾, 2002/20/EG⁽⁵⁾, 2002/22/EG⁽⁶⁾ och 2002/58/EG⁽⁷⁾. Kommissionen anser att denna lagstiftning skulle säkerställa skyddet för den nationella minimiförsörjningen och att det inte finns något orsakssamband mellan nödvändigheten av att säkra energiförsörjningen, tillhandahållandet av offentliga tjänster och kontrollen av egendomsordningen eller av företagsledning.

⁽¹⁾ EUT L 176, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 176, s. 57.

⁽³⁾ EGT L 108, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 108, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 108, s. 21.

⁽⁶⁾ EGT L 108, s. 51.

⁽⁷⁾ EGT L 201, s. 37.

Talan väckt den 16 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-331/07)

(2007/C 247/06)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Tserepa-Lacombe och F. Erlbacher)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning genom att inte åtgärda den allvarliga underbemanningen hos de myndigheter som ansvarar för veterinär-

kontroller i Grekland, vilken riskerar att skada en korrekt och effektiv tillämpning av nämnda lagstiftning, och

- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar att domstolen skall fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning genom inte vidta nödvändiga administrativa åtgärder för att för det första uppfylla sin skyldighet enligt artikel 4.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, s. 1; rättelse publicerad i EUT L 191, s. 1) (nedan kallad förordning 882/2004) och skyldigheten att ha tillräckligt stor, för ändamålet väl kvalificerad och erfaren personal, så att offentliga kontroller kan utföras effektivt, och för det andra uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning angående finansieringen av nödvändig personal för att genomföra föreskrivna veterinärmedicinska kontroller.

Kommissionen anser att gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning medför en skyldighet för medlemsstaterna att säkerställa en betydande antal kontroller avseende tillämpningen av de villkor och föreskrifter som anges däri. I vissa bestämmelser, bland annat artikel 4.2 c i förordning 882/2004, stadgas att medlemsstaterna skall ha tillräckligt stor, för ändamålet väl kvalificerad och erfaren personal för att kunna utföra veterinärmedicinska kontroller. Dessutom innehåller en stor del av dessa bestämmelser antingen uttryckliga föreskrifter om att vissa veterinärkontroller – för vilka det närmare tillvägagångssättet är mer eller mindre noggrant angivet – skall genomföras, eller angivelser av vilka tillstånd och ordinationer som förutsätter att det först förekommer veterinärkontroller.

På grundval av ett stort antal rapporter från kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor vill kommissionen betona att Republiken Grekland vid utgången av fristen i det motiverade yttrandet och även senare, och trots vissa insatser från de grekiska myndigheternas sida, inte fullt ut har åtgärdat all de brister som den har klandrats för. Från år 1998 genomförde kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor ett stort antal undersökningar i Grekland, varvid det konstaterade att det rådde akut underbemanning på alla administrativa nivåer hos de myndigheter som hade till uppgift att utföra de officiella kontroller som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen. Den konstaterade personalbristen är enligt kommissionens specialister sådan att de officiella kontroller som är nödvändiga för att säkerställa en effektiv tillämpning av gemenskapslagstiftningen om djurskydd inte har kunnat utföras, programmen för att bekämpa och förhindra djursjukdomar inte framgångsrikt har genomförts och bestämmelserna om djurs välfärd inte har iakttagits.

De rekommendationer som lämnats till de grekiska myndigheterna har i flertalet fall inte, eller endast i otillräcklig utsträckning, följts. Rapporterna från undersökningarna ger för övrigt en högst oroande bild av de officiella kontroller som utförs i Grekland.

—————

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland) den 19 juli 2007 – Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG mot Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Mål C-336/07)

(2007/C 247/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Motpart: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Intervenient: Norddeutscher Rundfunk och ytterligare 39 personer

Tolkningsfrågor

- 1) Är en bestämmelse som 37 § punkt 1 i Niedersachsens medielaag (Niedersächsisches Mediengesetz) förenlig med artikel 31.1 i direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster om en kabelnätoperatör tvingas att, via mer än hälften av de befintliga och analogt varaktigt användbara kanalerna på sina nät, tillhandahålla program som – utan att täcka delstaten Niedersachsen i dess helhet – redan marknadsänds enligt DVB T standard?
- 2) Är en bestämmelse som 37 § punkt 1 i Niedersachsens medielaag förenlig med artikel 31.1 i direktiv 2002/22/EG

om samhällsomfattande tjänster när en kabelnätoperatör tvingas att tillhandahålla TV program via sina analoga kabelnät också i de delar av delstaten där den slutlige kabelanvändaren skulle kunna ta emot samma TV-program genom marksändning enligt DVB-T-standard med markantenn och dekoder?

- 3) Omfattar "TV-sändningar" i den mening som avses i artikel 31.1 första meningen i direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster också leverantörer av medietjänster eller teledier, till exempel TV-shopping?
- 4) Är en bestämmelse som 37 § punkt 2 i Niedersachsens medielaag förenlig med artikel 31.1 i direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster om den ansvariga nationella myndigheten, när det råder brist på kanaler, måste fastställa en rangordning mellan sökandena, vilken leder till att de kanaler som kabelnätoperatören har till sitt förfogande blir helt belagda?

—————

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Torino (Italien) den 25 juli 2007 – Bavaria N.V. och Bavaria Italia s.r.l. mot Bayerischer Brauerbund e.V.

(Mål C-343/07)

(2007/C 247/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte d'appello di Torino

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bavaria N.V. och Bavaria Italia s.r.l.

Motpart: Bayerischer Brauerbund e.V.

Tolknings- och giltighetsfrågor

- 1) Är rådets förordning (EG) nr 1347/2001 (¹) av den 28 juni 2001 ogiltig, eventuellt även till följd av att andra rättsakter är ogiltiga, med beaktande av följande:

Åsidosättande av allmänna principer

- på grund av att artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2081/1992 ^(?) jämförd med bilaga 1 till förordningen är ogiltig, till den del den tillåter registrering av geografiska beteckningar avseende "öl", som är en alkoholhaltig dryck som enligt ovannämnda bilaga 1 (felaktigt) hör till de "livsmedel" som avses i artikel 1.1 och som inte hör till de "jordbruksprodukter" som avses i bilaga I till EG-fördraget och i artiklarna 32 (tidigare artikel 38) och 37 (tidigare artikel 43) i EG-fördraget, vilka rådet använde som rättslig grund för sin behörighet vid antagandet av förordning (EEG) nr 2081/1992,
- på grund av att artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/1992 är ogiltig, till den del den där föreskrivs ett påskyndat registreringsförfarande som väsentligt begränsar och inskränker de berörda personernas rättigheter, genom att det inte föreskrivs någon invändningsrätt, vilket klart strider mot principen om insyn och rättssäkerhetsprincipen, särskilt med hänsyn till förfarandets komplexa karaktär vid registreringen av den skyddade geografiska beteckningen "Bayerisches Bier", vilket pågick i mer än 7 år, från år 1994 till år 2001, och såsom uttryckligen har medgetts i skäl 13 i förordning (EG) nr 692/2003 ^(?), vars artikel 15 har upphävt artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/1992 av de angivna skälen.

Bristande uppfyllelse av de formella kraven

- på grund av att beteckningen "Bayerisches Bier" inte uppfyller de villkor som uppställs i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/1992 för att kunna registreras enligt det förenklade förfarande som föreskrivs däri, eftersom beteckningen, vid tidpunkten för ingivandet av ansökan om registrering, inte var en "skyddad beteckning" eller en "inarbetad beteckning" i Tyskland,
- på grund av att varken den tyska regeringen, innan den ingav ansökan om registrering till kommissionen, eller kommissionen själv, efter att ha mottagit ansökan, kontrollerade i vederbörlig ordning huruvida villkoren för registrering av beteckningen "Bayerisches Bier" var uppfyllda, vilket står i strid med EG-domstolens rättspraxis (dom av den 6 december 2001 i mål C-269/99, Kuhre Spreewalder Gurken),
- på grund av att ansökan om registrering av beteckningen "Bayerisches Bier" inte ingavs i tid av den tyska regeringen, enligt vad som föreskrivs i artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2081/1992 (inom 6 månader efter det att förordningen har trätt i kraft, vilket skedde den 24 juli 1993), eftersom den ansökan som ursprungligen ingavs av sökanden avsåg åtta olika beteckningar med möjlighet till ytterligare och obestämda variationer, vilka förenades i den aktuella enda beteckningen "Bayerisches

Bier" först långt efter det att den slutgiltiga tidsfristen hade löpt ut den 24 januari 1994.

Bristande uppfyllelse av de materiella kraven

- på grund av att beteckningen "Bayerisches Bier" inte uppfyller de materiella krav som uppställs i artikel 2.2 b i förordning (EEG) nr 2081/1992 för registrering som skyddad geografisk beteckning, med hänsyn till beteckningens generiska karaktär, vilken historiskt sett har betecknat öl som tillverkas enligt en särskild tillverkningsmetod som under 1800-talet härstammade från Bayern och som sedan spridit sig i övriga Europa och över hela världen (den så kallade "bayerska metoden" med underjäsnig), vilken ännu idag utgör ett generiskt uttryck för öl på vissa europeiska språk (danska, svenska, finska) och vilken under alla omständigheter på sin höjd enbart och generiskt kan beteckna varje typ av "öl som tillverkas i tyska Bayern" bland de många olika sorter som finns, utan att det finns något "direkt samband" (EG-domstolens dom av den 7 november 2000 i mål C-312/98, Warsteiner) mellan, å ena sidan, en viss kvalitet, ett visst anseende eller vissa andra egenskaper hos produkten (öl) och, å andra sidan, dess särskilda geografiska ursprung (Bayern), och utan att det föreligger ett sådant "undantagsfall" som krävs enligt ovannämnda bestämmelse för att tillåta registrering av en geografisk beteckning som omfattar namnet på ett land;

- på grund av att, såsom angetts i föregående stycke, beteckningen "Bayerisches Bier" är en "generisk" beteckning, vilken som sådan inte kan registreras enligt artiklarna 3.1 och 17.2 i förordning (EEG) nr 2081/1992,

- på grund av att beteckningen "Bayerisches Bier" inte borde ha registrerats enligt artikel 14.3 i förordning (EEG) nr 2081/1992, eftersom "Bayerisches Bier" – med hänsyn till varumärkena Bavaras "anseende och renommé och den tid som de har använts" – är "ägna[d] att vilseleda konsumenten om produktens rätta identitet"?

- 2) I andra hand, för det fall frågan under 1) inte kan tas upp till prövning eller anses ogrundad, önskas svar på följande fråga: Skall rådets förordning (EG) nr 1347/2001 av den 28 juni 2001 tolkas så, att erkännandet i förordningen av den skyddade geografiska beteckningen "Bayerisches Bier" inte påverkar giltigheten och möjligheten att använda tredje mans befintliga varumärken som innehåller ordet "Bavaria"?

⁽¹⁾ EGT L 182, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153.

⁽³⁾ EGT L 99, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 30 juli 2007 – CEPAV DUE – Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione m.fl.

(Mål C-351/07)

(2007/C 247/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: CEPAV DUE – Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE

Svarande: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione m.fl.

Tolkningsfråga

Är artikel 12 i lagdekret nr 7 av den 31 januari 2007, som i ändrad lydelse omvandlats till artikel 13 i lag nr 40 av den 2 april 2007, oförenlig med bestämmelserna i artiklarna 43, 49 och 56 i fördraget och med de gemenskapsrättsliga principerna på området för rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar, mot bakgrund av vad som anges i skälen i punkt 5 i beslutet om hänskjutande, i den del som det i dessa nationella bestämmelser anges att de koncessioner återkallas som avser genomförandet av däri angivna järnvägssträckor för höghastighetståg, vilket även påverkar de avtal som ingåtts med huvudentreprenörerna, och även i den del som samma bestämmelser innebär en begränsning av den ersättning som dessa avtalsparter har rätt till enligt punkt 8-duodevices i nämnda artikel 13.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.

(Mål C-352/07)

(2007/C 247/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA och Menarini International Operations Luxembourg SA

Motparter: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.

Tolkningsfrågor

- 1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 (¹)], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] "prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel". Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till "sänkningar av priserna som eventuellt görs", tolkas på så sätt att det, förutom den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, eller skall den inskjutna satsen "sänkningar av priserna som eventuellt görs" endast anses syfta på de läkemedel som redan omfattas av prisstoppet?

- 2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 till år 2010)?

- 3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att "slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad" och att förhindra "skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrída handeln med läkemedel inom gemenskapen" – anses vara förenligt med gemenskapsrätten att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas "uppskattade" ekonomiska värde istället för deras "fastställda" värde (frågan avser båda fallen)?
- 4) Skall de krav som hänger samman med iakttagandet av de tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa ha ett direkt samband endast med läkemedelskostnader eller har medlemsstaterna behörighet att skönsmässigt även beakta uppgifter som avser andra hälso- och sjukvårdskostnader?
- 5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följderna att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – Sanofi Aventis SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Mål C-353/07)

(2007/C 247/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sanofi Aventis SpA

Motpart: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Tolkningsfrågor

- 1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 (¹)], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] "prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel". Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till "sänkningar av priserna som eventuellt görs", tolkas på så sätt att det, förutom den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, eller skall den inskjutna satsen "sänkningar av priserna som eventuellt görs" endast anses syfta på de läkemedel som redan omfattas av prisstoppet?

- 2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 fram till år 2010)?

- 3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att "slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad" och att förhindra "skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrída handeln med läkemedel inom gemenskapen" – anses tillåtet att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas uppskattade ekonomiska värde istället för deras fastställda värde (frågan avser båda fallen)?

- 4) Kan kraven på att ange objektiva och tydliga kriterier, som möjliggör en kontroll av de behöriga myndigheternas åtgärder (avseende perioden fram till och med den 31 december 2006) och lagstiftarens åtgärder (från och med den 1 januari 2007), anses vara helt uppfyllda genom att ange de krav som hänger samman med det tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa och en begränsning av dessa kostnader, och i synnerhet genom att ange uppgifter som avser samtliga kostnader för hälso- och sjukvård eller, mer specifikt, enbart läkemedelskostnader?
- 5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följden att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – IFB Stroder Srl mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Mål C-354/07)

(2007/C 247/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IFB Stroder Srl

Motpart: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Tolkningsfrågor

- 1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 (¹)], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga

myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] ”prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel”. Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till ”sänkningar av priserna som eventuellt görs”, tolkas på så sätt att det, förutom den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, eller skall den inskjutna satsen ”sänkningar av priserna som eventuellt görs” endast anses syfta på de läkemedel som redan omfattas av prisstoppet?

- 2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 till år 2010)?
- 3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att ”slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad” och att förhindra ”skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrída handeln med läkemedel inom gemenskapen” – anses vara förenligt med gemenskapsrätten att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas ”uppskatade” ekonomiska värde istället för deras ”fastställda” värde (frågan avser båda fallen)?
- 4) Skall de krav som hänger samman med iakttagandet av de tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa ha ett direkt samband endast med läkemedelskostnader eller har medlemsstaterna behörighet att skönsmässigt även beakta uppgifter som avser andra hälso- och sjukvårdskostnader?

5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följderna att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – Schering Plough SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.

(Mål C-355/07)

(2007/C 247/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Schering Plough SpA

Motparter: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.

Tolkningsfrågor

1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 (¹)], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en

dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] "prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel". Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till "sänkningar av priserna som eventuellt görs", tolkas på så sätt att det, förutom den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel som redan omfattas av prisstoppet?

2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 till år 2010)?

3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att "slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad" och att förhindra "skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrída handeln med läkemedel inom gemenskapen" – anses vara förenligt med gemenskapsrätten att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas "uppskatade" ekonomiska värde istället för deras "fastställda" värde (frågan avser båda fallen)?

4) Skall de krav som hänger samman med iakttagandet av de tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa ha ett direkt samband endast med läkemedelskostnader eller har medlemsstaterna behörighet att skönsmässigt även beakta uppgifter som avser andra hälso- och sjukvårdskostnader?

5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följderna att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 31 juli 2007 – Bayer SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) och Ministero della Salute

(Mål C-356/07)

(2007/C 247/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bayer SpA

Motparter: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) och Ministero della Salute

Tolkningsfrågor

1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 (¹)], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en

dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] "prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel". Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till "sänkningar av priserna som eventuellt görs", tolkas på så sätt att det, förutom den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, eller skall den inrättade satsen "sänkningar av priserna som eventuellt görs" endast anses syfta på de läkemedel som redan omfattas av prisstoppet?

2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 till år 2010)?

3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att "slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad" och att förhindra "skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrida handeln med läkemedel inom gemenskapen" – anses vara förenligt med gemenskapsrätten att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas "uppskattade" ekonomiska värde istället för deras "fastställda" värde (frågan avser båda fallen)?

4) Skall de krav som hänger samman med iakttagandet av de tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa ha ett direkt samband endast med läkemedelskostnader eller har medlemsstaterna behörighet att skönsmässigt även beakta uppgifter som avser andra hälso- och sjukvårdskostnader?

5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följderna att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England och Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade Kungariket) den 31 juli 2007 – The Queen på begäran av TNT Post UK Ltd mot The Commissioneres of Her Majesty's Revenue & Customs och Royal Mail Group Ltd

(Mål C-357/07)

(2007/C 247/15)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England och Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade Kungariket)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TNT Post UK Ltd

Motpart: The Commissioneres of Her Majesty's Revenue & Customs

Övrig part: Royal Mail Group Ltd

Tolkningsfrågor

1) a) Hur skall uttrycket "det offentliga postväsendet" i artikel 13 A 1 a i sjätte mervärdesskattedirektivet (direktiv 77/388/EEG) (¹) (nu artikel 132.1a i direktiv 2006/112 (²)) tolkas?

b) Påverkas tolkningen av uttrycket av att tillhandahållandet av posttjänster i en medlemsstat liberaliserats, av att det inte finns några monopoliserade tjänster i den mening som avses i rådets direktiv 97/96/EG (³) i ändrad lydelse och av att det finns en leverantör av samhällsomfattande tjänster som i enlighet med direktivet meddelats kommissionen (såsom Royal Mail i Förenade Kungariket)?

c) omfattar uttrycket i förevarande fall (som det beskrivs i b ovan)

i) endast den ende leverantören av samhällsomfattande tjänster (såsom Royal Mail i Förenade Kungariket) eller

ii) också privata postoperatörer (såsom TNT Post)?

2) Skall artikel 13 A 1 a i sjätte mervärdesskattedirektivet (nu artikel 132.1a i direktiv 2006/112) i förevarande fall tolkas så att den kräver eller tillåter att en medlemsstat undantar alla posttjänster som tillhandahålls av "det offentliga postväsendet"?

3) Om medlemsstater är skyldiga eller har möjlighet att undanta en del men inte alla tjänster som tillhandahålls av "det offentliga postväsendet", enligt vilka kriterier skall dessa tjänster urskiljas?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund EGT L 145, s. 1.

(²) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt EUT L 347, s. 1.

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna EGT 1998 L 15, s. 14.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Monomeles Protodikeio Kerkyras (Grekland) den 2 augusti 2007 – Vasilaki Spyridon m.fl. mot Dimos Kerkyraion

(Mål C-364/07)

(2007/C 247/16)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Monomeles Protodikeio Kerkyras (Grekland).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Vasilaki Spyridon m.fl.

Svarande: Dimos Kerkyraion

rativ myndighet, nämligen Anotato Symvoulia Epilogis Prosopikou (personalnämnden, ASEP), att göra den slutgiltiga bedömningen huruvida avtal om visstidsanställning skall omvandlas till avtal om tillsvidareanställning förenligt med principen om gemenskapsrättens ändamålsenliga verkan och syftet med klausul 5.1 och 5.2 jämförd med klausul 1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket utgör en del av rådets direktiv 1999/70/EG av den 10 juli 1999 (EGT L 175, s. 43)?

Tolkningsfrågor

- 1) Skall den nationella domstolen i möjligaste mån tolka nationell rätt i enlighet med ett direktiv som införlivats för sent med den nationella rättsordningen a) från den tidpunkt då direktivet trädde i kraft eller b) från den tidpunkt då tidsfristen för direktivets införlivande med den nationella rättsordningen löpte ut, utan att någon åtgärd för införlivande vidtagits, eller c) från den tidpunkt då den nationella genomförandebestämmelsen trädde i kraft?
- 2) Skall klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket utgör en del av rådets direktiv 1999/70/EG (EGT L 175, s. 43), tolkas så, att enbart den omständigheten att ingäendet av ett avtal om visstidsanställning följer av en bestämmelse i lag eller annan författning kan anses utgöra en objektiv grund som motiverar fortlöpande förnyelse eller ingående av på varandra följande avtal om visstidsanställning, i likhet med omständigheter som hänger samman med arbetets natur, art och särskilda beskaffenhet eller liknande omständigheter?
- 3) Kan klausul 5.1 och 5.2 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket utgör en del av rådets direktiv 1999/70/EG (EGT L 175, s. 43), tolkas så, att nationella bestämmelser enligt vilka avtal om visstidsanställning eller tidsbegränsade anställningsförhållanden endast anses vara "på varandra följande" om det inte förflyter mer än tre månader mellan dessa, och den presumtion till förmån för arbetstagaren som följer av dessa bestämmelser, enligt vilken på varandra följande avtal om visstidsanställning eller tidsbegränsade anställningsförhållanden skall anses gälla tills vidare, vilken med nödvändighet grundas på ovannämnda villkor, [inte skall tillämpas]?
- 4) Är förbudet mot att på varandra följande avtal om visstidsanställning övergår till avtal om tillsvidareanställning, vilket föreskrivs i artikel 21 i lag nr 2190/1994, förenligt med principen om gemenskapsrättens ändamålsenliga verkan och syftet med klausul 5.1 och 5.2 jämförd med klausul 1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket utgör en del av rådets direktiv 1999/70/EG (EGT L 175, s. 43), när dessa avtal har ingåtts för en begränsad tid för att tillgodose arbetsgivarens särskilda eller säsongrelaterade behov, men i själva verket har till syfte att tillgodose arbetsgivarens konstanta och varaktiga behov?
- 5) Är den omständigheten att det enligt en nationell bestämmelse om ovannämnda direktivs införlivande med den nationella rättsordningen ankommer på en oberoende administ-

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2 augusti 2007 – Simesa SpA mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.

(Mål C-365/07)

(2007/C 247/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Simesa SpA

Motparter: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.

Tolkningsfrågor

- 1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 (1)], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] "prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel". Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till "sänkningar av priserna som eventuellt görs", tolkas på så sätt att det, förutom den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2 augusti 2007 – Abbott SpA mot Ministero della Salute och Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Mål C-366/07)

(2007/C 247/18)

Rättegångsspråk: italienska

2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 till år 2010)?

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att "slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad" och att förhindra "skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrinda handeln med läkemedel inom gemenskapen" – anses vara förenligt med gemenskapsrätten att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas "uppskatade" ekonomiska värde istället för deras "fastställda" värde (frågan avser båda fallen)?

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Abbott SpA

Motparter: Ministero della Salute och Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

4) Skall de krav som hänger samman med iakttagandet av de tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa ha ett direkt samband endast med läkemedelskostnader eller har medlemsstaterna behörighet att skönsmässigt även beakta uppgifter som avser andra hälso- och sjukvårdskostnader?

Tolkningsfrågor

1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 ⁽¹⁾], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] "prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel". Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följderna att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till "sänkningar av priserna som eventuellt görs", tolkas på så sätt att det, förutom den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, eller skall den inskjutna satsen "sänkningar av priserna som eventuellt görs" endast anses syfta på de läkemedel som redan omfattas av prisstoppet?

2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 till år 2010)?

3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att "slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad" och att förhindra "skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrinda handeln med läkemedel inom gemenskapen" – anses vara förenligt med gemenskapsrätten att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas "uppskatade" ekonomiska värde istället för deras "fastställda" värde (frågan avser båda fallen)?

4) Skall de krav som hänger samman med iakttagandet av de tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa ha ett direkt samband endast med läkemedelskostnader eller har medlemsstaterna behörighet att skönmässigt även beakta uppgifter som avser andra hälso- och sjukvårdskostnader?

5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följderna att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2 augusti 2007 – Baxter SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.

(Mål C-367/07)

(2007/C 247/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Baxter SpA

Motparter: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) m.fl.

Tolkningsfrågor

1) Efter bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 [i direktiv 89/105 (¹)], vilka reglerar förhållandet mellan de offentliga myndigheterna i en medlemsstat och läkemedelsföretagen – genom att fastställandet av priset på ett läkemedel eller en höjning av detta pris skall ske på grundval av de uppgifter som företagen har lämnat, men i den omfattning som den behöriga myndigheten godtar, det vill säga på grundval av en dialog mellan företagen och de myndigheter som har till uppgift att kontrollera läkemedelskostnaderna – regleras i artikel 4.1 [i samma direktiv] "prisstopp på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel". Prisstoppet är utformat som en allmän åtgärd som minst en gång per år skall bli föremål för en undersökning för att fastställa huruvida prisstoppet skall kvarstå med hänsyn till de nationalekonomiska faktorerna i medlemsstaten.

Enligt bestämmelsen har de behöriga myndigheterna en tidsfrist på 90 dagar för att fatta ett beslut, eftersom de, efter utgången av denna tidsfrist, skall meddela vilka höjningar eller sänkningar av priserna som eventuellt görs.

I det sammanhanget önskar rätten få svar på följande fråga: Skall bestämmelsen, i den del det hänvisas till "sänkningar av priserna som eventuellt görs", tolkas på så sätt att det, förutom

den allmänna åtgärden i form av ett prisstopp på alla eller på vissa kategorier av läkemedel, även kan vidtas en annan allmän åtgärd i form av en sänkning av priserna på alla eller på vissa kategorier av läkemedel som redan omfattas av prisstoppet?

2) Kan artikel 4.1 [i direktiv 89/105] – i den del det föreskrivs att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, i den händelse att prisstopp skulle införas, minst en gång per år skall genomföra en undersökning för att fastställa de nationalekonomiska faktorer som motiverar att prisstoppet kvarstår – tolkas så, att det, om det enligt svaret på fråga 1 är tillåtet att sänka priserna, även är möjligt att vidta denna åtgärd flera gånger under samma år och upprepa detta under flera år (från år 2002 till år 2010)?

3) Kan det enligt ovannämnda artikel 4 [i direktiv 89/105] – tolkad mot bakgrund av skälen i direktivet, enligt vilka det primära syftet med åtgärder för priskontroll i fråga om läkemedel är att "slå vakt om folkhälsan genom att säkerställa att läkemedel finns att tillgå i tillräckliga mängder och till rimlig kostnad" och att förhindra "skillnader i fråga om sådana åtgärder [som] kan hindra eller snedvrída handeln med läkemedel inom gemenskapen" – anses vara förenligt med gemenskapsrätten att vidta åtgärder som hänvisar till kostnadernas "uppskatade" ekonomiska värde istället för deras "fastställda" värde (frågan avser båda fallen)?

4) Skall de krav som hänger samman med iakttagandet av de tak för läkemedelskostnader som varje medlemsstat är behörig att fastställa ha ett direkt samband endast med läkemedelskostnader eller har medlemsstaterna behörighet att skönsmässigt även beakta uppgifter som avser andra hälso- och sjukvårdskostnader?

5) Skall principen om öppenhet och principen om de berörda företagens delaktighet i beslut om prisstopp eller generella prissänkningar i fråga om läkemedel, vilka går att utläsa ur direktivet, tolkas så, att det är nödvändigt att alltid, och under alla omständigheter, föreskriva en möjlighet till dispens från det fastställda priset (artikel 4.2 i direktiv [89/105]) och en konkret delaktighet från sökandeföretagets sida, med följden att myndigheterna är skyldiga att motivera ett eventuellt avslag?

(¹) Rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vestre Landsret (Danmark) den 3 augusti 2007 – Danfoss A/S och AstraZeneca A/S mot Skatteministeriet

(Mål C-371/07)

(2007/C 247/20)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret (Danmark).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Danfoss A/S och AstraZeneca A/S

Svarande: Skatteministeriet

Tolkningsfrågor

1) Skall artikel 17.6 andra stycket i sjätte mervärdesskattedirektivet (¹) tolkas så, att en förutsättning för att en medlemsstat skall kunna vägra avdragsrätt för mervärdesskatt på inköp som används till servering vid affärsmöten och personalmöten är att det före direktivets ikraftträdande enligt nationell lagstiftning gällde att avdrag inte skall medges, och att mervärdesskattemyndigheterna i praktiken tillämpade denna regel så, att avdragsrätt för mervärdesskatten för dessa inköp inte medgavs?

2) Har det för svaret på den första frågan någon betydelse att företagsdrivna personalmatsalar före sjätte mervärdesskattedirektivets införlivande år 1978 inte var mervärdesskattepliktigt enligt gällande nationella mervärdesskatte regler i den aktuella medlemsstaten, att de nationella avdragsbegränsningsreglerna inte hade ändrats när sjätte mervärdesskattedirektivet införlivades, och att det uteslutande var som följd av att företagsdrivna personalmatsalar vid införlivandet av sjätte mervärdesskattedirektivet blev mervärdesskattepliktiga som avdragsbegränsningsregeln blev relevant för denna typ av företag?

3) Har ett undantag från avdragsrätten "upprätthållits", i den mening som avses i artikel 17.6 andra stycket i sjätte mervärdesskattedirektivet, om det från sjätte mervärdesskattedirektivets införlivande år 1978 fram till år 1999 som följd av en förvaltningspraxis av det slag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen har medgivits avdragsrätt för de aktuella utgifterna?

- 4) Skall artikel 6.2 a och b i sjätte mervärdesskattedirektivet tolkas så, att bestämmelsen omfattar företagens vederlagsfria servering till affärsförbindelser i egen personalmatsal i samband med möten på företaget?
- 5) Skall artikel 6.2 a och b i sjätte mervärdesskattedirektivet tolkas så, att bestämmelsen omfattar företagens vederlagsfria servering till egen personal i egen personalmatsal i samband med möten på företaget?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Överklagande ingett den 3 augusti 2007 av Mebrom NV av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 22 maj 2007 i mål T-216/05, Mebrom NV mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mebrom NV (ombud: advokaterna K. Van Maldegem och C. Mereu)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning och att det är välgrundat,
- upphäva förstainstansrättens dom av den 22 maj 2007 i mål T-216/05,
- förklara att klagandens yrkanden i mål T-216/05 kan tas upp till sakprövning och att de välgrundade,
- bifalla det yrkande om ogiltigförklaring som har framställts i första instans, alternativt återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning i sak, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna för hela förfarandet.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att förstainstansrätten inte säkerställde att lag och rätt följdes vid tolkningen och tillämpningen av gemenskapsrätten, vilket är dess skyldighet enligt artikel 220 EG. I den överklagade domen ogillades talan om ogiltigförklaring på grundval av en felaktig tolkning och en felaktig tillämpning av artiklarna 3, 4, 5, 6 och 7 i förordning 2037/2000 (¹). Motiveringen i den överklagade domen är otillräcklig och motsägelsefull. Den överklagade domen innehåller flera fall av felaktig rättstillämpning och fall där den bevisning som har tagits upp har missuppfattats. Enligt klaganden fann förstainstansrätten felaktigt att det var med rätta som svaranden hade dragit slutsatsen att importkvoter inte längre skulle tilldelas importörer. Av artikel 7 i förordningen framgår dock att, från och med år 2005, skulle endast desinfektörer (dessa är användare i motsats till importörer) tilldelas kvoter. Förstainstansrätten fann att svaranden enligt artikel 7 i förordning 2037/2000 gavs en möjlighet att välja i detta hänseende. Klaganden hävdar att förstainstansrätten underlät att på ett riktigt sätt pröva huruvida svarandens utövande av sin påstådda skönsmässiga befogenhet i detta hänseende var godtagbar. Förstainstansrätten underlät även att konstatera att svaranden hade handlat utan behörighet (*ultra vires*). Förstainstansrätten prövade inte på ett riktigt sätt huruvida svaranden hade åsidosatt klagandens berättigade förväntningar. Det påstås slutligen att förstainstansrätten underlät att fullständigt och riktigt pröva de argument som klaganden hade framfört i ansökan.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EGT L 244, s. 1).

Överklagande ingett den 3 augusti 2007 av Mebrom NV av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 22 maj 2007 i mål T-198/05, Mebrom NV mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mebrom NV (ombud: advokaterna K. Van Maldegem och C. Mereu)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning och att det är välgrundat,
- upphäva förstainstansrättens dom av den 22 maj 2007 i mål T-198/05,
- förklara att klagandens yrkanden i mål T-198/05 kan tas upp till sakprövning och att de välgrundade,
- bifalla det yrkande om skadestånd som har framställts i första instans, alternativt återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning i sak,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna för hela förfarandet.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar följande grunder till stöd för sitt yrkande att den överklagade domen skall upphävas:

Missuppfattning av de faktiska omständigheterna och av bevisningen samt en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna enligt följande:

- Oriktig bedömning av frågorna och svaren i de frågeformulär som hade getts in som bevis.
- Oriktig bedömning av frågeformulären beträffande den säsongsmässiga användningen av metylbromid,
- Utelämnande av försäljningssiffror som hade lagts fram av klaganden och en uppenbar sammanblandning av de siffror rörande försäljning och import, vilka hade getts in av klaganden och svaranden.
- Underlåtenhet att bedöma försäljningssiffrorna på ett riktigt sätt.
- Det föreligger motsägelser i den rättsliga bedömningen av de faktiska omständigheterna och den är osammanhängande.
- Underlåtenhet att göra en samlad bedömning av bevisningen.

Felaktig tillämpning av det rättsliga kravet för att styrka faktisk skada enligt följande:

- Sammanblandning mellan frågan huruvida skada föreligger och frågan om skadans omfattning.
- Sammanblandning mellan prövningen av frågan huruvida skada föreligger och prövningen av huruvida det föreligger ett orsakssamband.
- Ett krav på att det skall visas att skadan inte kan avhjälpas.

Förstainstansrätten lade en oproportionerlig och omotiverad bevisbörda på klaganden.

Förstainstansrättens resonemang är osammanhängande.

Ett rättegångsfel begicks vid tillämpningen av beviskravet för åberopande av ny bevisning under förhandlingen.

Åsidosättande av rätten till försvar, rätten till ett opartiskt förfarande och rätten till jämlikhet i medel.

Talan väckt den 9 augusti 2007 – Republiken Italien mot Europaparlamentet

(Mål C-393/07)

(2007/C 247/23)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia och P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut P6_TA-PROV (2007)0209 av den 24 maj 2007, vilket delgavs den 28 maj 2007, om valprövning av parlamentsledamoten Beniamino Donnici, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan anför fem grunder.

Som första grund gör den italienska regeringen gällande att det har skett ett åsidosättande av artiklarna 6 (f.d. artikel 4), 8 (f.d. artikel 7), 12 (f.d. artikel 11) och 13 (f.d. artikel 12) i beslut 76-787/EKSG, EEG, Euratom om akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet av den 20 september 1976 (1976 års akt), i dess lydelse enligt beslut 2002/772/EG, Euratom⁽¹⁾ av den 25 juni 2002, och av artikel 6 EU. Vid valprövningen av parlamentsledamöterna får nämligen inte Europaparlamentet kontrollera lagenligheten av nationella valförfaranden utan det skall endast beakta resultaten av dessa förfaranden som kungjorts i vederbörlig ordning. Förbudet i artikel 6 i 1976 års akt mot att ge parlamentsledamöter bindande instruktioner och uppdrag har inte något samband med att en kandidat som inte valts uttryckligen avstår från att efterträda en kandidat som valts och som lämnat sitt uppdrag.

Som andra grund gör den italienska regeringen gällande att det har skett ett åsidosättande av artikel 2 i Europaparlamentets ledamotsstadga, vilken antogs genom beslut 2005/684/EG, Euratom^(?) av den 28 september 2005. Dessa bestämmelser kommer nämligen att träda i kraft från och med valperioden år 2009, och avser under alla omständigheter endast de parlamentsledamöter som tillträtt ämbetet, och saknar därför helt betydelse vid bedömningen av att en kandidat som inte valts avstår från att efterträda en kandidat som valts och som lämnat sitt uppdrag.

Som tredje grund gör den italienska regeringen gällande att det har skett ett åsidosättande av artikel 199 EG och artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets arbetsordning. I dessa bestämmelser regleras endast parlamentets interna förfaranden i fråga om bland annat valprovning. Dessa kan därför inte utgöra stöd för en befogenhet att kontrollera lagenligheten av nationella valförfaranden eller det förhållandet att kandidater som inte valts efterträder kandidater som valts och som lämnat sitt uppdrag.

Som fjärde grund gör den italienska regeringen gällande att det har skett ett åsidosättande av artikel 6 EU samt artiklarna 10 EG och 230 EG. Europaparlamentet hade inte rätt att underlåta att tillämpa den lagakraftvunna dom som avkunnats av italienska Consiglio di Stato, i vilken det slogs fast att valet av parlamentsledamoten Donnici var lagenligt. Europaparlamentet borde istället som tredje man ha överklagat domen. Under alla omständigheter står Europaparlamentets beslut i strid med den allmänna principen om rättskraft, vilken är gemensam för samtliga medlemsstater.

Som femte grund gör den italienska regeringen gällande att motiveringen i det angripna beslutet är bristfällig. I motiveringen anges inte de faktiska omständigheter som låg till grund för parlamentets slutsats att parlamentsledamoten Occhetto inte frivilligt avstod från att efterträda parlamentsledamoten Di Pietro.

⁽¹⁾ EGT L 283, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 262, s. 1.

Talan väckt den 23 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-395/07)

(2007/C 247/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och H. Kraemer)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande gick ut den 29 april 2006.

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 45 och rättelse i EUT L 195, s. 16.

Talan väckt den 28 augusti 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-399/07)

(2007/C 247/25)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Szmytkowska och M. Telles Romão)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2005/6/EG⁽¹⁾ av den 26 januari 2005 om ändring av direktiv 71/250/EEG när det gäller rapportering och tolkning av de analysresultat som krävs i direktiv 2002/32/EG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 16 februari 2006.

(¹) EUT L 24, s. 33.

Talan väckt den 7 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-412/07)

(2007/C 247/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Vidal Puig och M. Petite)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/36/EG (¹) av den 21 april 2004 om säkerheten i fråga om luftfartyg från tredje land som använder flygplatser i gemenskapen genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa det direktivet, eller i vart fall genom att inte underätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 30 april 2006.

(¹) EUT L 143, s. 76.

Talan väckt den 11 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-417/07)

(2007/C 247/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Vidal Puig)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv nr 2004/36/EG av den 21 april 2004 om säkerheten i fråga om luftfartyg från tredje land som använder flygplatser i gemenskapen (¹) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för införlivande av direktiv 2004/36/EG gick ut den 30 april 2006.

(¹) EUT L 143, s. 76.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens andra avdelning den 11 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel (Belgien)) – Belgacom Mobile SA mot Institut belge des services postaux et des télécommunications

(Mål C-190/06) (¹)

(2007/C 247/28)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på andra avdelningen har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 154, 1.7.2006.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 april 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-330/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/29)

Rättegångsspråk: *engelska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 224, 16.9.2006.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 maj 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-51/07) ⁽¹⁾

(2007/C 247/30)

Rättegångsspråk: *franska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 69, 24.3.2007.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
MTU Friedrichshafen mot kommissionen

(Mål T-196/02) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Stöd till omstrukturering — Beslut om återkrav av ett oförenligt stöd — Artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999 — Solidariskt ansvar)

(2007/C 247/31)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: MTU Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Tyskland)
(ombud: advokaterna F. Montag och T. Lübbig)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz, V. Di Bucci och T. Scharf)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av artikel 3.2 i kommissionens beslut 2002/898/EG av den 9 april 2002 om det statliga stöd som Tyskland planerar att genomföra till förmån för SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH (EGT L 314, s. 75).

Domslut

- 1) Artikel 3.2 i kommissionens beslut 2002/898/EG av den 9 april 2002 om det statliga stöd som Tyskland planerar att genomföra till förmån för SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH ogiltigförklaras i den del det i denna förordnas att MTU Friedrichshafen GmbH solidariskt skall återbetala ett belopp om 2,71 miljoner euro.
- 2) Kommissionen skall ersätta MTU Friedrichshafens rättegångskostnad samt bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 219, 14.9.2002.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Olympiaki Aeroporia Ypiresies mot kommissionen

(Mål T-68/03) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Omstrukturingsstöd som har getts av Republiken Grekland till flygbolaget Olympic Airways — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och i vilket det förordnas om återkrav av stödet — Missbruk av stödet — Nytt stöd — Bevisbörda — Rätten att yttra sig — Kriteriet privat borgenär — Fel i sak — Uppenbart oriktig bedömning — Motivering — Artikel 87.1 och 87.3 c EG)

(2007/C 247/32)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, tidigare Olympiaki Aeroporia AE (Aten, Grekland) (ombud: inledningsvis företrätt av advokaterna D. Waelbroeck och E. Bourtazas och J. Ellison och M. Hall, solicitors, samt av advokaterna A. Kalogeropoulos och C. Tagaras, därefter av advokaten P. Anestis och T. Soames, solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou och J.L. Buendia Sierra, biträdda av advokaten A. Oikonomou)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/372/EG av den 11 december 2002 om det statliga stöd som Grekland har beviljat Olympic Airways (EUT L 132, 2003, s. 1)

Domslut

- 1) Artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut 2003/372 av den 11 december 2002 om det statliga stöd som Grekland har beviljat Olympic Airways ogiltigförklaras, i de delar som avser toleransen i fråga om de fortlöpande uteblivna betalningarna av de flygplatsavgifter som Olympic Airways var skyldigt Atens internationella flygplats, och toleransen i fråga om de fortlöpande uteblivna betalningarna av den mervärdesskatt som Olympic Aviation var skyldigt att betala för bränsle och reservdelar.

- 2) Talan ogillas i övrigt.

3) Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE skall bära 75 procent av sina rättegångskostnader och 75 procent av kommissionens rättegångskostnader. Kommissionen skall bära 25 procent av sina rättegångskostnader och 25 procent av Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE:s rättegångskostnader.

(¹) EUT C 112 av den 10.5.2003.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Nikolaou mot kommissionen

(Mål T-259/03) (¹)

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Utredning som gjorts av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) beträffande en ledamot av Revisionsrätten — Offentliggörande av information — Skydd för personuppgifter — Tillgång till OLAFs utredningsmaterial och slutrapport — Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter — Orsakssamband — Skada)

(2007/C 247/33)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Kalliopi Nikolaou (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos och V. Vlassi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande och C. Ladenburger)

Saken

Skadeståndstalan med yrkande om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit sedan information offentliggjorts om en utredning som Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) genomfört beträffande sökanden och sedan OLAF vägrat sökanden tillgång till handlingarna i utredningen samt en kopia av byråns slutrapport

Domslut

- 1) Kommissionen förpliktas att utge 3 000 euro till Kalliopi Nikolaou.
- 2) Talan ogillas i övriga delar.
- 3) Kalliopi Nikolaou skall bära tre fjärdedelar av sin rättegångskostnad och ersätta tre fjärdedelar av kommissionens rättegångskostnad. Kommissionen skall bära en fjärdedel av sin egen rättegångskostnad och ersätta en fjärdedel av Kalliopi Nikolaous rättegångskostnad.

gångskostnad och ersätta en fjärdedel av Kalliopi Nikolaous rättegångskostnad.

(¹) EUT C 264, 1.11.2003.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano mot harmoniseringsbyrån – Biraghi (GRANA BIRAGHI)

(Mål T-291/03) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärke GRANA BIRAGHI — Skydd för ursprungsbe-teckningen grana padano — Generisk beskaffenhet saknas — Artikel 142 i förordning (EG) nr 40/94 — Förordning (EEG) nr 2081/92)

(2007/C 247/34)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano (Desenzano del Garda, Italien) (ombud: advokaterna P. Perani, P. Colombo och A. Schmitt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: M. Buffolo och O. Montalto, båda i egenskap av ombud)

Intervenant till stöd för svaranden: Republiken Italien (ombud: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid förstainstansrätten: Biraghi SpA (Cavallermaggiore, Italien) (ombud: advokaterna F. Antenucci, F. Giuggia, P. Mayer och J.-L. Schiltz)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 16 juni 2003 (ärende R 153/2002-1) om ett ogiltighetsförfarande mellan Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano och Biraghi SpA

Domslut

- 1) Det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 16 juni 2003 (ärende R 153/2002-1) ogiltigförklaras.
- 2) Harmoniseringsbyrån skall bära sin rättegångskostnad och ersätta Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padanos rättegångskostnad.

3) Republiken Italien och Biraghi SpA skall bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 289, 29.11.2003.

gården i fråga skulle tillämpas, beträffande vilken ansökan något formellt beslut inte hade fattats den ovannämnda dagen

2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 21, av den 24.1.2004.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Koninklijke Friesland Foods mot kommissionen

(Mål T-348/03) (¹)

(Statligt stöd — Stödåtgärd på skatteområdet som genomförts av Nederländerna — Koncerners internationella finansieringsverksamhet — Beslut om att stödåtgärden är oförenlig med den gemensamma marknaden — Övergångsbestämmelse — Skydd för berättigade förväntningar — Likabehandlingsprincipen — Upptagande till sakprövning — Talerätt)

(2007/C 247/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Koninklijke Friesland Foods (Meppel, Nederländerna) (ombud: advokaterna E. Pijnacker Hordijk och W. Geursen)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van der Vliet, V. Di Bucci och S. Noë)

Saken

Ansökan om ogiltigförklaring av artikel 2 i kommissionens beslut (2003/515/EG) av den 17 februari 2003 om den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört till förmån för internationell finansieringsverksamhet (EUT L 180, s. 52), i den del som de aktörer inte omfattades av övergångsbestämmelserna som den 11 juli 2001 redan hade ingett en ansökan till den nederländska skattemyndigheten om att stödåtgärden i fråga skulle tillämpas, beträffande vilken ansökan något formellt beslut inte hade fattats den ovannämnda dagen.

Domslut

1) Artikel 2 i kommissionens beslut (2003/515/EG) av den 17 februari 2003 om den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört till förmån för internationell finansieringsverksamhet ogiltigförklaras i den del som de aktörer inte omfattas av övergångsbestämmelserna som den 11 juli 2001 redan hade ingett en ansökan till den nederländska skattemyndigheten om att stödå-

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – González y Díez mot kommissionen

(Mål T-25/04) (¹)

(Statligt stöd — Stöd för att täcka extraordinära kostnader för omstrukturering — Återkallande av ett tidigare beslut — Den omständigheten att EKSG-fördraget upphörde att gälla — Kommissionens behörighet — Kontinuiteten i gemenskapens rättsordning — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter föreligger inte — Skydd för berättigade förväntningar — Uppenbart oriktig bedömning)

(2007/C 247/36)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: González y Díez (Villabona-Llanera, Spanien) (ombud: advokaterna J. Díez-Hochleitner och A. Martínez Sánchez)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis J. Buendía Sierra, därefter C. Urraca Caviedes, biträdd av advokaten J. Buendía Sierra)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av artiklarna 1, 3 och 4 i kommissionens beslut 2004/340/EG av den 5 november 2003 om stöd till företaget González y Díez SA för att täcka extraordinära kostnader (stöd för 2001 och missbruk av stöden för 1998 och 2000), med ändring av beslut 2002/827/EKSG (EGT L 119, 2004, s. 26).

Domslut

1) Artikel 3 b, i den mån som den avser beloppet på 54 057,63 euro (8 994 433 ESP), och artikel 4.1 b i kommissionens beslut 2004/340/EG av den 5 november 2003 om stöd till företaget González y Díez SA för att täcka extraordinära kostnader (stöd för 2001 och missbruk av stöden för 1998 och 2000), med ändring av beslut 2002/827/EKSG, ogiltigförklaras.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Sökanden skall bära fyra femtedelar av sin rättegångskostnad och ersätta fyra femtedelar av kommissionens rättegångskostnad. Kommissionen skall bära en femtedel av sin rättegångskostnad och ersätta en femtedel av sökandens rättegångskostnad.

(¹) EUT C 71, 20.3.2004.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – API mot kommissionen

(Mål T-36/04) (¹)

(Tillgång till handlingar — Inlagor som kommissionen gett in i samband med förfaranden vid domstolen och förstainstansrätten — Beslut att vägra tillgång till handlingar)

(2007/C 247/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Association de la presse internationale ASBL (API) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Völcker, F. Louis och J. Heithecker)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Docksey och P. Aalto)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 20 november 2003 att vägra sökanden tillgång till inlagor som kommissionen gett in i samband med förfaranden vid domstolen och förstainstansrätten.

Domslut

1) Kommissionens beslut av den 20 november 2003 ogiltigförklaras till den del det nekas tillgång till inlagor som kommissionen har gett in till domstolen i målen C-466/98, kommissionen mot Förenade kungariket, C-467/98, kommissionen mot Danmark, C-468/98, kommissionen mot Sverige, C-469/98, kommissionen mot Finland, C-471/98, kommissionen mot Belgien, C-472/98, kommissionen mot Luxemburg, C-475/98, kommissionen mot Österrike och C-476/98, kommissionen mot Tyskland, samt till förstainstansrätten i mål T-342/99, Airtours mot kommissionen.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 71, 20.3.2004.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Finland mot kommissionen

(Mål T-230/04) (¹)

(EUGFJ — Garantisektionen — System för kontroll av arealstöd för vissa regioner — Utgifter som har undantagits från gemenskapsfinansiering)

(2007/C 247/38)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Republiken Finland (ombud: inledningsvis A. Guimaraes-Purokoski och T. Pynnä, därefter A. Guimaraes-Purokoski och E. Bygglin)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Huttunen och L. Visaggio)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2004/136/EG av den 4 februari 2004 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUT L 40, s. 31), i den del vissa kostnader som Republiken Finland har haft i samband med arealstöd för vissa regioner utesluts på grund av bristfälligt system för kontroll.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Republiken Finland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 146, 29.5.2004 (tidigare mål C-162/04).

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Italien och Brandt Italia mot kommissionen**(Förenade målen T-239/04 och T-323/04) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Lagstiftning om brådskande åtgärder för att främja sysselsättningen vid företag i svårigheter — Beslut vari det fastställs att stödordningarna är oförenliga med den gemensamma marknaden och att utbetalade statliga stöd skall återkrävas)

(2007/C 247/39)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande i mål T-239/04: Republiken Italien (ombud: D.Del Gaizo)

Sökande i mål T-323/04: Brandt Italia SpA (Verolanuova, Italien) (ombud: advokaterna M. van Empel, C. Visco och S. Lamarca)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci, C. Giolito och E. Righini)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2004/930/EG av den 30 mars 2004, om den stödordning som Italien har genomfört avseende brådskande åtgärder för att främja sysselsättningen (EUT L 352, s. 10).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Italien skall bära sin rättegångskostnad samt ersätta kommissionens rättegångskostnad i mål T-239/04.
- 3) Brandt Italia SpA skall bära sin rättegångskostnad samt ersätta kommissionens rättegångskostnad i mål T-323/04.

⁽¹⁾ EUT C 217.28.8.2004.

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Combescot mot kommissionen**(Mål T-249/04) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Mobbning — Biståndsskyldighet — Karriärvärderingsrapport för perioden 2001/2002 — Talan om ogiltigförklaring — Avsaknad av berättigat intresse av att få saken prövad — Talan om skadestånd)

(2007/C 247/40)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Philippe Combescot (Popayan, Colombia) (ombud: advokaterna A. Maritati och V. Messa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och M. Velardo biträdda av advokaten S. Corongiu)

Saken

Dels en talan om fastställande av att sökandens överordnades uppförande är rättsstridigt, erkännande av den sistnämndes rätt till bistånd och ogiltigförklaring av sökandens karriärvärderingsrapport för perioden från den 1 juli 2001 till den 31 december 2002 samt dels en talan om skadestånd för den skada som sökanden lidit.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 217, 28.8.2004.

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Combescot mot kommissionen**

(Mål T-250/04) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Överklagande av tjänsten som delegationschef i Colombia — Avslag på ansökan — Talan om ogiltigförklaring — Avsaknad av berättigat intresse av att få saken prövad — Talan om skadestånd)

(2007/C 247/41)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Philippe Combescot (Popayan, Columbia) (ombud: advokaterna A. Maritati och V. Messa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och M. Velardo biträdda av advokaten S. Corongiu)

Saken

Dels en talan om fastställande av att beslutet om att utesluta sökanden från uttagningsprovet för tillsättande av tjänsten som delegationschef i Colombia är rättsstridigt, ogiltigförklaring av det nämnda uttagningsprovets förfarande och ogiltigförklaring av beslutet om att tillsätta den aktuella tjänsten samt dels en talan om skadestånd för den påstådda skada som sökanden lidit.

Domslut

- 1) Kommissionen förpliktas att utge skadestånd till sökanden Philippe Combescot med ett belopp utgörande 3 000 euro.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen skall bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av sökandens rättegångskostnader.
- 4) Sökanden skall bära hälften av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 217, 28.8.2004.

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Neumann mot harmoniseringsbyrån (formen på ett mikrofonhuvud)**

(Mål T-358/04) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett tredimensionellt kännetecken i form av ett mikrofonhuvud — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2007/C 247/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Georg Neumann GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten R. Böhm)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 17 juni 2004 (ärende R 919/2002-2) om avslag på en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett tredimensionellt kännetecken i form av ett mikrofonhuvud

Domslut

- 1) Talan ogillas
- 2) Georg Neumann GmbH skall ersätta rättegångskostnaderna

⁽¹⁾ EUT C 284, 20.11.2004.

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Koipe Corporación, SL mot harmoniseringsbyrån**

(Mål T-363/04) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket "La Española" — Invändning från innehavaren av det nationella figurmärket "Carbonell" och gemenskapsfigurmärket "Carbonell" — Avslag på invändningen — Dominerande beståndsdelar — Likhet — Risk för förväxling — Behörighet att ändra beslut)

(2007/C 247/43)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Koipe Corporación, SL (San Sebastian (Spanien))
(ombud: advokaten M. Fernández de Béthencourt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. García Murillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Aceites del Sur, SA (Sevilla (Spanien)) (ombud: advokaterna C.L. Fernández-Palacios och R. Jiménez Díaz)

Saken

talán mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 11 maj 2004 (ärende R 1109/2000-4) om ett invändningsförfarande mellan Koipe Corporación, SL och Aceites del Sur, SA.

Domslut

- 1) Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 11 maj 2004 (ärende R 1109/2000-4) ändras på så sätt att sökandens överklagande till överklagandenämnden skall vinna framgång, varför invändningen bifalls.
- 2) Harmoniseringsbyrån och intervenienten skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 284, 20.11.2004.

**Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den
12 september 2007 – Kommissionen mot Trends**

(Mål T-448/04) ⁽¹⁾

(Skiljedomsklausul — Fjärde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration — Avtal avseende projekt inom området för telematiksystem av allmänt intresse — Avsaknad av styrkande handlingar och bristande överensstämmelse med avtalsbestämmelserna för delar av de deklarerade utgifterna — Återbetalning av förskott)

(2007/C 247/44)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia, biträdd av M. Bra, K. Kapoutzidou och S. Chatzigiannis, därefter advokaterna K. Kapoutzidou och S. Chatzigiannis)

Svarande: Transport Environment Development Systems (Trends) (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos och V. Vlasi)

Saken

Kommissionen har med stöd av en skiljedomsklausul enligt artikel 238 EG, väckt talán och yrkat att Trends till kommissionen skall förpliktas återbetala ett belopp om 48 046 euro jämte avtalsenlig ränta eller, i andra hand jämte dröjsmålsränta.

Domslut

- 1) Yrkandet som framställts under rättegången avslås.
- 2) Transport Environment Development Systems (Trends) förpliktas betala 48 046 euro till kommissionen jämte dröjsmålsränta med en årlig räntesats om 5.50 procent, från och med den 1 januari 1999 till dess beloppet betalats i sin helhet.
- 3) Trends skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 184, 2.8.2003 (tidigare mål C-248/03).

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Kommissionen mot Trends**

(Mål T-449/04) ⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul — Andra ramprogrammet för teknologisk forskning och utveckling — Avtal om projekt inom området för databehandling av vägtransporter och telekommunikationer — Underlag saknas för en del av redovisade kostnader — Hävning av avtal — Avtal som löpt ut)

(2007/C 247/45)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: kommissionen (ombud: M. Patakia biträdd av advokaterna K. Kapoutzidou och S. Chatziannis)

Svarande: Transport Environment Development Systems (Trends) (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos och V. Vlasi)

Saken

Ansökan av kommissionen med stöd av en skiljedoms klausul enligt artikel 238 EG om att Trends skall förpliktas att till kommissionen återbetala ett belopp av 195 435 euro, jämte avtalsenlig ränta eller, i andra hand, jämte dröjsmålsränta.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Yrkandet som framställts under rättegången ogillas.*
- 3) *Kommissionen skall bära sina rättegångskostnader utom de kostnader som hänför sig till yrkandet som framställts under rättegången*
- 4) *Transport Environment Development Systems (Trends) skall ersätta de rättegångskostnader som hänför sig till yrkandet som framställts under rättegången.*

⁽¹⁾ EUT C 184 av den 2.8.2003 (tidigare mål C-249/03).

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Prym och Prym Consumer mot kommissionen**

(Mål T-30/05) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för syartiklar (nålar) — Uppdelning av produktmarknaden — Uppdelning av den geografiska marknaden — Böter — Riktlinjer för beräkning av böter — Motiveringskyldighet — Överträdelsens allvar och varaktighet — Meddelande om samarbete)

(2007/C 247/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Tyskland) och Prym Consumer GmbH & Co. KG (Stolberg) (ombud: advokat H. Meyer-Lindemann)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Castillo de la Torre och K. Mojzesowicz)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2004)4221 slutlig av den 26 oktober 2004, om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende KOMP/F-1/38.388-PO/Nadeln) beträffande överenskommelser för uppdelning av marknaden för syartiklar och den geografiska marknaden eller i andra hand nedsättning av det av kommissionen ådömda bötesbeloppet.

Domslut

- 1) *Det bötesbelopp som William Prym GmbH & Co. KG och Prym Consumer GmbH & Co. KG ålades att erlagga genom kommissionens beslut K(2004)4221 slutlig av den 26 oktober 2004, ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende KOMP/F-1/38.388-PO/Nadeln) fastställs till 27 miljoner euro.*

- 2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) William Prym och Prym Consumer skall bära 90 procent av sina rättegångskostnader och skall ersätta 90 procent av kommissionens rättegångskostnader. Kommissionens skall bära 10 procent av sina rättegångskostnader och skall ersätta 10 procent av rättegångskostnaderna för William Prym och Prym Consumer.

(¹) EUT C 106, 30.4.2005.

3) Talan ogillas i övrigt.

4) Sökandena skall bära två tredjedelar av sin rättegångskostnad och två tredjedelar av kommissionens rättegångskostnad. Kommissionen skall bära en tredjedel av sin rättegångskostnad och en tredjedel av sökandenas kostnad.

(¹) EUT C 93, 16.4.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Coats Holdings och Coats mot kommissionen

(Mål T-36/05) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeisk marknad för sybehör (nålar) — Fördelning av produktmarknaden — Fördelning av den geografiska marknaden — Bevisvärdering — Deltagande vid möten — Trepartsavtal — Böter — Överträdelsens allvar och varaktighet — Förmildrande omständigheter)

(2007/C 247/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Coats Holdings Ltd (Uxbridge, Middlesex, Förenade kungariket) och J&P Coats Ltd (Uxbridge) (ombud: W. Sibree och C. Jeffs, solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Castillo de la Torre och K. Mojzesowicz)

Saken

I första hand ogiltigförklara kommissionens beslut K (2004) 4221 slutligt av den 26 oktober 2004 angående ett förfarande om tillämpning av artikel 81 EG (Ärende COMP/F-1/38.338 – PO/Needles), och, i andra hand, upphävande eller nedsättning av de böter som sökandena ålagts genom detta beslut.

Domslut

1) Kommissionens beslut K (2004) 4221 slutligt av den 26 oktober 2004 angående ett förfarande om tillämpning av artikel 81 EG (Ärende COMP/F-1/38.338 – PO/Needles) ogiltigförklaras i den del sökandena åsidosatt artikel 81 EG efter den 13 mars 1997.

2) De böter som sökandena ålagts genom artikel 2 i beslutet fastställs till 20 miljoner euro.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – UFEX m.fl. mot kommissionen

(Mål T-60/05) (¹)

(Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för internationell expresspost — Beslut att avslå klagomålet — Ogiltigförklaring av gemenskapsdomstolarna av beslutet att avslå klagomålet — Förnyad prövning och nytt avslag på klagomålet — Statligt företag)

(2007/C 247/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Union française de l'express (UFEX) (Roissy-en-France, Frankrike), DHL Express (France) SAS, tidigare DHL International SA (Roissy-en-France), Federal express international (France) SNC (Gennevilliers, Frankrike) och CRIE SA (Asnières, Frankrike) (ombud: advokaterna É. Morgan de Rivery och J. Derenne)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis A. Bouquet och O. Beynet, därefter A. Bouquet och V. Di Bucci)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Chronopost SA (Issy-les-Moulineaux, Frankrike) (ombud: advokaten D. Berlin) och La Poste (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten H. Lehman)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut SG-Greffe (2004) D/205294 av den 19 november 2004 om att avslå sökandenas klagomål mot den franska posten och den franska regeringen, angående den franska marknaden för internationell expresspost

Domslut

- 1) CRIE SA avförs från förteckningen över sökande.
- 2) Talan ogillas.
- 3) Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS och Federal express international (France) SNC skall bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av rättegångskostnaderna för Chronopost SA och La Poste. Chronopost och La Poste skall bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader. CRIE skall bära sina rättegångskostnader och ersätta en fjärdedel av kommissionens rättegångskostnad. Kommissionen skall bära tre fjärdedelar av sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 93, 15.4.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Grekland mot kommissionen

(Mål T-243/05) (¹)

(EUGFJ — Garantisektionen — Utgifter som har undantagits från gemenskapsfinansiering — Jordbruksgrödor — Olivolja — Revision — Tidsfrist på 24 månader)

(2007/C 247/49)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: G. Kenellopoulos och E. Svolooulou)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Tserpa-Lacombe och L. Visaggio, biträdda av advokaten N. Korogiannakis)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2005/354/EG av den 29 april 2005 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EUT L 112, s. 14), i den del vissa utgifter som Republiken Grekland har verkställt inom sektorerna jordbruksgrödor, olivolja och revision undantas från finansiering.

Domslut

- 1) Kommissionens beslut 2005/354/EG av den 29 april 2005 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) ogiltigförklaras till den del Republiken Grekland påförs en punkt-korrigerig på 200 146,68 euro för budgetåren 1996-1998 (konsumtionsstöd för olivolja).

- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Republiken Grekland skall förutom sin rättegångskostnad bära 70 procent av kommissionens rättegångskostnader. Kommissionen skall bära 30 procent av sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 205, 20.8.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Cain Cellars, Inc mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-304/05) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om gemenskapsvarumärke föreställande en bild av en femsidig figur — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Märkets enkelhet)

(2007/C 247/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Cain Cellars, Inc (St. Helena, Kalifornien, Amerikas förenta stater) (ombud: advokaterna J. Albrecht och W.-W. Wodrich)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Weberndörfer och G. Schneider)

Saken

Överklagande av beslut R 975/2004-1 som fattades den 23 maj 2005 av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån avseende registrering av en femsidig bild som gemenskapsvarumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas
- 2) Cain Cellars, Inc skall bära rättegångskostnaderna

(¹) EUT C 257, 15.10.2005.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Philip Morris Products mot harmoniseringsbyrån (formen på ett cigarettpaket)

(Mål T-140/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ett tredimensionellt gemenskapsvarumärke — Formen på ett cigarettpaket — Avslag på registreringsansökan — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga föreligger inte — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2007/C 247/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Philip Morris Products SA (Neuchatel, Schweiz) (ombud: advokaterna T. van Innis och C. Moreau)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Rassat)

Saken

Talan mot det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 24 februari 2006 (ärende R 0075/2005-4) angående registrering som gemenskapsvarumärke av formen på ett cigarettpaket.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Philip Morris Products SA skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 165, av den 15.7.2006.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Glaverbel mot harmoniseringsbyrån (mönster anbringat på varors yta)

(Mål T-141/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ett figurativt varumärke bestående av ett mönster anbringat på varors yta — Absolut registreringshinder — Bevis för att särskiljningsförmåga har förvärvats genom användning föreligger inte)

(2007/C 247/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Glaverbel SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Möbus och T. Koerl)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: Ó. Mondéjar)

Saken

Talan mot det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 1 mars 2006 (ärende R 0986/2004-4) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett figurativt märke bestående av ett mönster anbringat på varors yta.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Glaverbel SA skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 178, av den 29.6.2006.

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
ColArt/Americas mot harmoniseringsbyrån (BASICS)**(Mål T-164/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BASICS — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Beskrivande varumärke — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 — Särskiljningsförmåga som har förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 40/94)

(2007/C 247/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ColArt/Americas, Inc. (Piscataway, New Jersey, Förenta staterna) (ombud: advokaterna E. Soler Borda och R. Zeineh)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 7 april 2006 (ärende R 788/2005-4) om avslag på ansökan om registrering av ordmärket BASICS som gemenskapsvarumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) ColArt/Americas, Inc. skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 190, 12.8.2006.

**Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 –
Kommissionen mot Internet Commerce Network och
Dane-Elec Memory**(Mål T-184/06) ⁽¹⁾

(Skiljedomsklausul — Avtal som ingåtts inom ramen för ett särskilt program på området för informationssamhällsteknologier (Crossmarc-projektet) — Avtalsbrott — Återbetalning av förskott erlagt av kommissionen — Garanti att uppfylla skyldigheter enligt avtal på första anmodan — Tredskodomsförfarande)

(2007/C 247/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: ursprungligen: L. Ström van Lier, därefter L. Escobar Guerrero, biträdda av advokat P. Elvinger)

Svarande: Internet Commerce Network (Bagnolet, Frankrike) och Dane-Elec Memory (Bagnolet)

Saken

Talan väckt med stöd av en skiljedomsklausul om att förplikta svarandena att återbetala det förskott som betalats av gemenskapen, jämte dröjsmålsränta, till följd av det uteblivna genomförandet av avtal nr 2000-25366 som slutits inom ramen för ett särskilt program för forskning, teknologisk utveckling och demonstration på området för informationssamhällsteknologier (IST) (1998-2002) och rörande projektet "Crossmarc" ("Cross-lingual Multi Agent Retail Comparison").

Domslut

- 1) Dane-Elec Memory skall till Europeiska gemenskapernas kommission betala beloppet 55 878 euro, jämte dröjsmålsränta:

— med 4,75 procent per år från den 16 mars 2004 till den 31 december 2005,

— med 5 procent per år från den 1 januari till den 31 december 2006,

— med 5,25 procent per år från den 1 januari 2007 till dess att beloppet har återbetalats till fullo.

2) Det saknas anledning att pröva Internet Commerce Network:s begäran.

3) Dane-Elec Memory skall bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

4) Internet Commerce Network skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 212 av den 2.9.2006.

Förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 – Kommission mot Chatziioannidou

(Mål T-20/07 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Ogiltigförklaring i första instans av kommissions beslut om beräkning av pensionsgrundande tjänsteår — Överföring av nationella pensionsrättigheter)

(2007/C 247/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och K. Herrmann)

Övrig part i målet: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgien) (ombud: advokaten S. Pappas)

Saken

Överklagande av Europeiska unionens personaldomstols dom (första avdelningen) av den 14 november 2006, Chatziioannidou mot kommissionen (F-100/05, ännu ej publicerad i rättsfallssamlingen) med yrkande om ogiltigförklaring av nämnda dom.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 69, 24.3.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 29 augusti 2007 – SELEX Sistemi Integrati mot kommissionen

(Mål T-186/05) (¹)

(Skadeståndstalan — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Konkurrens — Kommissionens beslut att ogilla ett klagomål enligt artikel 82 EG — Uppenbart att talan till viss del inte kan tas upp till sakprövning, och att det till viss del saknas rättslig grund för densamma — Faktisk förekomst av skada)

(2007/C 247/56)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: SELEX Sistemi Integrati, tidigare Alenia Marconi Systems SpA (Rom, Italien) (ombud: advokaten F. Sciaudone)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bouquet, L. Visaggio och F. Amato)

Saken

Talan om ersättning för skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av kommissionens beslut av den 12 februari 2004 att avslå sökandens klagomål avseende att Eurocontrol skulle ha åsidosatt konkurrensbestämmelser i EG-fördraget.

Avgörande

1) Talan avvisas till den del det är uppenbart att den inte kan tas upp till sakprövning, och ogillas till den del det är uppenbart att det saknas rättslig grund för densamma.

2) SELEX Sistemi Integrati SpA skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 217 av den 3.9.2005.

Förstainstansrättens beslut av den 28 augusti 2007 – Galileo Lebensmittel mot kommissionen(Mål T-46/06) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Inrättandet av toppdomänen .eu — Registrering av domännamnet galileo.eu — Användning förbehållen gemenskapens institutioner och organ — Talerätt — Avvisning)

(2007/C 247/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (Trierweiler, Tyskland) (ombud: advokaten K. Bott)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis E. Montaguti och T. Jürgensen, därefter G. Braun och E. Montaguti)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att, med tillämpning av artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 874/2004 av den 28 april 2004 om allmänna riktlinjer för inrättandet och driften av toppdomänen.eu och allmänna principer för registrering (EUT L 162, s. 40), reservera domännamnet galilelo.eu som domännamn vilket är förbehållet gemenskapens institutioner och organ.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 86, 8.4.2006.

Talan väckt den 5 augusti 2007 – Lumenis mot harmoniseringsbyrån (FACES)

(Mål T-301/07)

(2007/C 247/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lumenis Ltd (Yokneam, Israel) (ombud: S. Malynicz, Barrister, och B. Gerber, Solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattades av den andra överklagandenämnden den 1 juni 2007 i ärende R 1532/2006-2, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Det internationella ordmärket FACES för varor i klass 10 – Internationell registrering nr W0874799

Granskarens beslut: Avslag på ansökan i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Sökanden åberopar följande grunder till stöd för sin talan:

För det första påstår sökanden att överklagandenämnden underlät att göra en bedömning av särskiljningsförmågan i förhållande till samtliga varor som ansökan avsåg.

För det andra finns det inte något stöd för överklagandenämndens slutsats att fotografier av ansikten är allmänt använda inom pr och marknadsföring i branschen, och den är i vart fall inte relevant enligt artiklarna 7.1 b och 7.1 c i förordning nr 40/94.

För det tredje påstår sökanden att överklagandenämnden underlät att bedöma huruvida ordet FACES var lämpligt som en beskrivande förklaring i förhållande till de varor som avsågs.

För det fjärde påstår sökanden att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den ställde upp ett krav på att varumärket skall vara iögonfallande, fantasifullt eller kreativt för att undgå invändningar enligt artikel 7.1 b i förordning nr 40/94.

Talan väckt den 17 augusti 2007 – gardeur mot harmoniseringsbyrån – Blue Rose (g)

(Mål T-310/07)

(2007/C 247/59)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: gardeur AG (Mönchengladbach, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Beschoner, B. Glaser och C. Thomas)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Blue Rose Inc. (Nashville, Tennessee, Förenta staterna)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 15 juni 2007 i ärende nr R 878/2006-2 avseende gemenskapsvarumärke nr 1 153 741, "g", i den del beslutet innebar ett avslag på överklagandet avseende varor i klass 25,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i målet vid förstainstansrätten, och förplikta intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna i det administrativa förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Gemenskapsfigurmärket bestående av en cirkel innehållandes bokstaven "g" för varor och tjänster i klasserna 9, 25 och 41.

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Blue Rose Inc.

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: gardeur AG.

Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar: Gemenskapsfigurmärket bestående av en svart fyrkant innehållandes bokstaven "g" för varor och tjänster i klasserna 3, 18 och 25 – ansökan nr 1 153 741.

Annulleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om ogiltigförklaring.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklaganden.

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 4 och 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (¹).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 28 augusti 2007 – The National Association of Licensed Opencast Operators mot kommissionen

(Mål T-318/07)

(2007/C 247/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: The National Association of Licensed Opencast Operators (Chester-le-Street, Förenade kungariket) (ombud: H. Bracegirdle, Solisitor, M. Hoskins och C. West, Barristers)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 juni 2007,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 18 juni 2007 i ärende COMP/35.821 genom vilket kommissionen ogillade det klagomål som sökanden ingav år 1990 avseende prisdiskriminering av föreningens medlemmar eftersom priserna som Central Electricity Generating Board (CEGB) betalade för kol som producerats av medlemmarna i sökandens förening under åren 1984-1990 var lägre än de priser som CEGB betalade för kol som producerats av British Coal Corporation (BCC) utan att det förekom någon objektiv motivering för den olika behandlingen.

I det omtvistade beslutet fastslog kommissionen att det förelåg en skillnad mellan de priser som CEGB betalade sökandens medlemmar de priser som den betalade BCC men fastslog att BCC och sökandens medlemmar inte tillhandahöll kol under likvärdiga omständigheter.

Till stöd för sin talan framhåller sökanden att det, i de bevis som kommissionen grundar sitt beslut på, saknas stöd för kommissionens slutsats att BCC och sökandens medlemmar inte tillhandahöll kol under likvärdiga omständigheter.

Vidare framhåller sökanden att utbetalningen av ett särskilt fördelaktigt pris för BCC:s kol utgör ett statligt stöd som inte har anmälts och därför är olagligt.

Sökanden framhåller ytterligare att kommissionens slutsatser är oförenliga med ett tidigare kommissionsbeslut från år 1991 avseende samma klagomål.

Avseende kommissionens ogillande av sökandens klagomål avseende perioden mellan år 1984 och 1986 på grund av avvisning och avsaknad av gemenskapsintresse framhåller sökanden följande:

- kommissionen drog felaktigt slutsatsen att den inte längre har exklusiv behörighet enligt EKSG-fördraget att besluta om det har förekommit diskriminering under den nämnda perioden,
- kommissionen drog felaktigt slutsatsen att sökandens medlemmar kan väcka talan vid nationella domstolar avseende den nämnda perioden och
- den försening av lösning på de frågor som behandlades i sökandens klagomål från år 1990 är en följd av de tidigare rättsliga fel som kommissionen gjort.

Talan väckt den 24 augusti 2007 – Jones m.fl. mot kommissionen**(Mål T-320/07)**

(2007/C 247/61)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Glenn Jones och Daphne Jones (Neath, Wales), FForch-y-Garron Coal Company Ltd (Neath, Wales), Desmond Ivor Evans och David Raymond Evans (Maesteg, Wales) (ombud: D.I. W. Jeffreys, Solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 juni 2007 i ärende COMP/37.037 angående sökandenas klagomål rörande Central Electricity Generating Boards olagliga prisdiskriminering,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan har väckts med stöd av artikel 230 EG. Sökandena yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 18 juni 2007 (Ärende COMP/37.037 –SWSMA) om avslag på det klagomål i vilket det gjordes gällande att den prispolitik som Central Electricity Generating Board tillämpade mellan åren 1984 och 1990 beträffande kolproducenter utgjorde olaglig prisdiskriminering av privata kolproducenter, däribland sökandena, som stred mot artikel 4 b i det då gällande Europeiska kol- och stålfördraget.

Sökandena anför att det angripna beslutet skall ogiltigförklaras, eftersom kommissionen vid dess antagande gjorde sig skyldig till felaktigt rättstillämpning och oriktig bedömning i ett antal fall.

Sökandena gör gällande att det utgjorde felaktig rättstillämpning när kommissionen bedömde frågan huruvida det förelåg prisdiskriminering mot bakgrund av situationen i hela landet i stället för med utgångspunkt i den lokala marknaden där sökandena var verksamma. Sökandena hävdar vidare att det var fel av kommissionen att påstå att de gruvor som fungerade med privat licens endast kunde leverera begränsade mängder kol under kort tid med hänsyn till gruvornas storlek och den licenspolicy som British Coal Corporation bedrev. Sökandena gör slutligen gällande att det var fel av kommissionen att slå fast att, eftersom EKSG-fördraget har löpt och kommissionen därför inte är ensam behörig avseende överträdelser av nämnda fördrag, det inte längre krävdes ett kommissionsbeslut innan talan anhängiggjorts vid nationella domstolar.

Talan väckt den 28 augusti 2007 – Plant m. fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-324/07)

(2007/C 247/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Gerry Plant m.fl. (Varteg Pontypool, Förenade kungariket), Mary Kathleen Plant (Varteg Pontypool, Förenade kungariket), Dennis Jones (Neath, Förenade kungariket), William Meyrick (Swansea, Förenade kungariket), J. G. Evans (Ammanford, Förenade kungariket), David Vivian Austin (Neath, Förenade kungariket), D. Powell (Neath, Förenade kungariket), James Rowland McCann (Neath, Förenade kungariket), D. B. Diplock (Neath, Förenade kungariket), John Phillips (Neath, Förenade kungariket) och Richard Thomas Kingston (Swansea, Förenade kungariket) (ombud: W. Graham, solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden(a)s yrkanden

Sökanden(a) yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 juni 2007 i ärende nr 37037 – SWSMA,
- vidta de övriga åtgärder som domstolen finner lämpliga, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är de samma som i mål T-318/07, National Association of Licensed Opencast Operators mot kommissionen.

Talan väckt den 30 augusti 2007 – Cheminova m.fl. mot kommissionen

(Mål T-326/07)

(2007/C 247/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cheminova A/S (Harboøre, Danmark), Cheminova Agro Italia Srl (Rom, Italien), Cheminova Bulgaria EOOD (Sofia, Bulgarien), Agrodan SA (Madrid, Spanien) and Lodi SAS (Grand Fougeray, Frankrike) (ombud: advokaterna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2007/389/EG, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I rådets direktiv 91/414 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾ föreskrivs att medlemsstaterna endast får godkänna ett växtskyddsmedel om dess verksamma ämnen finns förtecknade i bilaga 1 och samtliga villkor som där anges är uppfyllda. Sökandena yrkar att kommissionens beslut 2007/389/EG av den 6 juni 2007 om att inte införa malation i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ⁽²⁾.

Till stöd för talan anför sökandena att det angripna beslutet är ofullständigt och felaktigt från vetenskaplig synpunkt eftersom inte allt det vetenskapliga bevismaterial rörande malation som ingavs till svaranden har beaktats. Enligt sökandena strider det dessutom mot artiklarna 4.1, 5.1 och 95.3 i direktiv 91/414 eftersom svaranden vägrade genomföra en "peer review" av de senaste uppgifterna.

Sökandena anför vidare att det angripna beslutet var baserat på en vetenskaplig rapport som inte hade upprättats inom den tidsfrist som anges i artikel 8.7 i förordning nr 451/2000.

Dessutom gör sökandena gällande att principerna om proportionalitet, icke-diskriminering, subsidiaritet och god förvaltnings sed samt motiveringsskyldigheten och deras rätt att yttra sig har åsidosatts.

Slutligen hävdar sökandena att de inte kommer att kunna utöva sina immaterialrättsliga rättigheter till den dokumentation som har ingetts till svaranden till följd av artikel 13 i direktiv 91/414.

- (¹) Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, s. 1); svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236.
 (²) EUT L 146, s. 19.

Talan väckt den 29 augusti 2007 – Patrick Holding mot harmoniseringsbyrån – Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)

(Mål T-327/07)

(2007/C 247/64)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Patrick Holding ApS (Fredensborg, Danmark) (ombud: advokat J. Løye)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Cassera SpA (Milano, Italien)

Sökandenas yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara beslut R 727/2006-2 som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom

den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 28 juni 2007, och förplikta svaranden att registrera det motstående varumärket,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket PATRICK EXCLUSIVE för varor i klass 25 – ansökan nr 3 063 427

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Cassera SpA

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Ordmärket G.PATRICK som är registrerat som gemenskaps, nationellt och internationellt varumärke för varor i klasserna 24 och 25

Invändningsenhetens beslut: Invändningen bifölls i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslogs

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 i rådets förordning nr 40/94 eftersom det inte föreligger någon risk för förväxling av de motstående varumärkena.

Talan väckt den 3 september 2007 – UPS Europe och UPS Deutschland mot kommissionen

(Mål T-329/07)

(2007/C 247/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: UPS Europe NV/SA (Bryssel, Belgien) och UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Ottervanger och E. Henny)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten

- i enlighet med artikel 232 EG skall slå fast att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder genom att den inte har tagit ställning till sökandenas klagomål som ingavs till kommissionen den 11 maj 2004, och
- skall förplikta kommissionens att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökandena gör gällande att kommissionen har underlåtit att vidta åtgärder genom att den inte, efter det att den anmodats att göra det enligt artikel 232 EG, har tagit ställning till sökandenas klagomål som ingavs till kommissionen den 11 maj 2004 och som rör olagligt statligt stöd som Tyskland påstås ha beviljat Deutsche Post i form av bland annat statliga garantier, bidrag till Deutsche Posts pensionsfond och dispens från flera lagstadgade skyldigheter.

Till stöd för ansökan hävdar sökandena att kommissionen är skyldig att företa en omsorgsfull och opartisk prövning av klagomålet, särskilt med hänsyn till att kommissionen har en exklusiv behörighet för att bedöma huruvida stödåtgärder är förenliga med den gemensamma marknaden.

Sökandena anför vidare att artikel 232 EG måste tolkas så att enskilda och företag har rätt att väcka passivitetstalan mot en institution som har underlåtit att vidta åtgärder som skulle ha berört dem direkt och personligen, trots att det inte är mot dem åtgärderna skulle ha riktat sig.

Slutligen anser sökandena att de åtgärder som kommissionen underlåtit att vidta kan anses beröra sökandena direkt och personligen i deras egenskap av företag som konkurrerar med Deutsche Post.

Talan väckt den 7 september 2007 – Chupa Chups mot kommissionen

(Mål T-331/07)

(2007/C 247/66)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Chupa Chups (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten Ramón Falcón Tella)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1.2 i kommissionens beslut, i vilken det regionalstöd på 800 000 euro som beviljats år 2003 i enlighet med programmet "gruvdrift 2" förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och i vilken det slås fast att stödet följaktligen inte får betalas ut,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 1.2 sista meningen i beslutet, enligt vilken det anges att "följaktligen får stödet inte beviljas", och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, oavsett vilket av de två yrkandena som bifalls.

Grunder och huvudargument

I det angripna beslutet anses ett regionalstöd på 800 000 euro som beviljats år 2003 i enlighet med programmet "gruvdrift 2", ett program som tidigare hade godkänts av kommissionen, vara oförenligt med EG-fördraget. I det angripna beslutet bedömdes att sökanden inte hade rätt att omfattas av stödssystemet, eftersom företag i svårigheter var uteslutna från detsamma.

Till stöd för sina yrkanden hävdar sökanden att kommissionen har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av principen om berättigade förväntningar.

Såvitt avser felaktigheterna i sak och kommissionens oriktiga bedömning har sökanden angett att år 2002 var det första år som förluster kunde konstateras och att de nationella myndigheterna, när de utlyste stödet, inte kunde känna till dessa förluster, eftersom räkenskaperna ännu inte hade godkänts.

Det anføres vidare att företaget inte kan anses vara ett företag i svårigheter i den mening som avses i punkt 5 a i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, enligt vilken ett företag anses befinna sig i svårigheter om det har förlorat hälften av det tecknade aktiekapitalet och en fjärdedel av nämnda aktiekapital har förlorats under de senaste 12 månaderna. Kommissionen har i detta avseende gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning genom att, vid beräkningen av den procentsats som dessa förluster utgjorde och vid fastställelsen av huruvida förlusterna påverkade aktiekapitalet, bortse från de frivilliga reserveringar och reservfonder som fanns i företaget, vilka uppgick till ett belopp som var mer än tillräckligt för att undanröja förlusterna.

Det var företaget självt som, med egna medel och tillskott från borgenärerna och de privata bankerna, kom till rätta med förlusterna. Det kan därför inte anses vara ett företag i svårigheter enligt punkt 4 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, enligt vilken ett företag anses befinna sig i svårigheter om det inte kan komma till rätta med sina svårigheter utan extern hjälp.

De indikationer som det hänvisas till i punkt 6 i riktlinjerna föreligger inte heller, eftersom förlusterna inte hade ökat, utan snarare minskat, vilket även gäller skuldsättningen. Vidare hade de finansiella kostnaderna inte ökat, utan det negativa finansiella resultatet hade tvärtom minskat betydligt mellan åren 2002 och 2003.

Sökanden anför också att förbudet i beslutet att betala ut stödet på 800 000 euro, som beviljats år 2003 i enlighet med ett program för regionalstöd som tidigare hade godkänts av kommissionen, utgör en kränkning av de berättigade förväntningarna.

Det hävdas i detta hänseende att förbudet mot att faktiskt betala ut stödet får samma negativa inverkan på företagets resultaträkning som ett beslut om återkrav, med den enda skillnaden att det i förevarande fall inte uppkommer någon ränta.

Stödet hade godkänts av kommissionen och Chupa Chups hade ingen anledning att tro att det inte skulle ha rätt till detsamma. Om regionalstödet inte hade funnits skulle det ha kunnat fattas andra investeringsbeslut.

**Förstainstansrättens beslut av den 6 september 2007 –
easyJet mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-300/04) ⁽¹⁾

(2007/C 247/67)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 262, 23.10.2004.

**Förstainstansrättens beslut av den 5 september 2007 –
JAKO-O mot Harmoniseringsbyrån – P.I. Fashion (JAKO-O)**

(Mål T-220/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/68)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 249, 14.10.2006.

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Talan väckt den 6 juli 2007 – Radolf Gering mot Europol

(Mål F-68/07)

(2007/C 247/69)

Rättegångsspråk: *nederländska*

från och med den 1 augusti 2003 kan motiveras med att sökanden först då började utföra arbetsuppgifter som motsvarar de som enhetscheferna i lönegrad 4 utträttat avseende omfattning och ansvar. Sökanden bestrider detta påstående och gör gällande att Europol inte klargjort vad som skiljer de arbetsuppgifter han utförde och det ansvar han hade under tiden från den 1 augusti 2003 till den 1 december 2004 från de andra enhetschefernas. Europol har inte heller visat på vilket sätt sökandens arbetsuppgifter varit mindre betungande eller inneburit att han hade mindre ansvar än de övriga enhetscheferna.

Parter

Sökande: Radolf Gering (Haag, Nederländerna) (ombud: advokaten P. de Casparis)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara beslutet som fattats efter ett klagomål, av den 5 april 2007 och som delgavs sökanden den 10 april 2007, och i den mån det är nödvändigt även vad avser placering i lönegrad i anställningsavtalet av den 24 april 2007,
- förplikta Europol att:
 - i första hand: från och med den 1 augusti 2003 utbetala lön motsvarande lönegrad 4.2 till sökanden, eller, om förstainstansrätten anser det skäligt, lön motsvarande lönegrad 4.1,
 - i andra hand: från och med den 1 augusti 2004 utbetala lön motsvarande lönegrad 4.6, från och med den 1 augusti 2005 lön motsvarande lönegrad 4.8 och från och med den 1 augusti 2007 lön motsvarande lönegrad 4.9, till sökanden, och,
- förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter bland annat Europol's beslut av den 5 april 2007 och tilläggs klausulen till hans anställningsavtal av den 24 april 2007, genom vilka han inplacerades i lönegrad 4.2 från och med den 1 december 2004 och inte från och med den 1 augusti 2003 då han rekryterades.

Sökanden gör gällande att Europol borde ha beaktat likabehandlingsprincipen vad beträffar lön och inplacering i lönegrad av sina anställda. Europol hävdar att beslutet att placera sökanden i en högre lönegrad från och med den 1 december 2004 och inte

Talan väckt den 27 juli 2007 – Boudova m.fl. mot kommissionen

(Mål F-78/07)

(2007/C 247/70)

Rättegångsspråk: *franska*

Parter

Sökande: Stanislava Boudova (Luxemburg, Luxemburg) m.fl. (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens underförstådda beslut av den 23 september 2006 om avslag på sökandenas ansökan av den 23 maj 2006, som bekräftades genom skrivelsen från generaldirektören för Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (Publikationsbyrån). Sökandenas hade ansökt om
 - att placeringen i lönegrad B*3 genom beslutet att rekrytera dem i egenskap av provanställda tjänstemän skulle revideras, och att de skulle omplaceras i lönegrad B*6 med verkan från och med den dag då nämnda beslut trädde i kraft,

- att deras karriär från och med den dag då de tillträdde tjänsterna som provanställda tjänstemän till den dag då den nya beslutet meddelas skulle modifieras i enlighet med den nya placeringen,
- att utbetalning skulle ske av skillnaden mellan den lön som de skulle ha haft rätt till under denna period om de hade placerats i tjänstegrad B*6 och den lön som de erhållit till följd av placeringen i lönegrad B*3,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena anför att de anställdes av kommissionen som korrekturläsare vid Publikationsbyrån i egenskap av extraanställda innan rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ⁽¹⁾ trädde i kraft den 1 maj 2004, då siktet var inställt på utvidgningen och en tillsättning av nämnda tjänster genom öppna uttagningsprov.

Sökandena klarade de öppna uttagningsprov som offentliggjordes för tjänstegrad B5/B4 före den 1 maj i syfte att tillsätta nämnda tjänster. Därefter rekryterades sökandena som provanställda tjänstemän på grundval av de reservlistor som offentliggjordes efter detta datum. De placerades i tjänstegrad B*3 med stöd av artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna).

Sökandena gör gällande att uppkomsten av en ny, väsentlig omständighet gör att deras talan kan tas upp till sakprövning trots att de inte har ingett något klagomål avseende besluten om placering i lönegrad inom den frist som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Det rör sig om det beslut som parlamentets presidium fattade den 13 februari 2006 om att omplacera tillfälligt anställda som utnämns till tjänstemän på grundval av externa uttagningsprov efter den 1 maj 2004 i den tjänstegrad där de skulle ha placerats om de hade rekryterats som tjänstemän före det datumet.

Sökandena anser sig ha diskriminerats genom parlamentets omplacering av sina tjänstemän i en annan tjänstegrad, och hävdar att de borde åtnjuta samma behandling eftersom de anser att de i själva verket anställdes som tillfälligt anställda och inte som extraanställda. Enligt sökandena hade deras avtal nämligen ingåtts med stöd av artikel 2 i anställningsvillkoren för övriga anställda och inte artikel 3a, eftersom sökandena var anställda på tillfälligt vakanta tjänster och inte anställdes för att ersätta vissa personer som för tillfället inte kunde tjänstgöra. Sökandena gör alternativt gällande att även om de anses ha anställts som extraanställda befinner de sig i vilket fall som helst i en liknande situation som de tillfälligt anställda.

Till stöd för deras talan åberopar sökandena en enda grund, nämligen att artiklarna 5.3, 5.4 och 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna har åsidosatts, tolkade mot bakgrund av principen om likabehandling. Framför allt skall artikel 5.4 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna tolkas så att den är tillämplig på tillfälligt anställda som har utnämns till tjänstemän på grundval av ett externt uttagningsprov, vilket utgör hinder för att fastställa tjänstegraden för denna grupp med stöd av artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna.

⁽¹⁾ EUT L 124, 27.4.2004, s. 1.

Talan väckt den 6 augusti 2007 – Florence Barbin mot Europaparlamentet

(Mål F-81/07)

(2007/C 247/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Florence Barbin (Luxembourg, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen och E. Marchal)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara parlamentets beslut att inte befordra sökanden till lönegrad AD 12 i samband med befordringsförfarandet 2006
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör gällande att den genomsnittliga anställningstiden i lönegrad AD 11 enligt parlamentets interna regler för befordran är fyra år. Sökanden placerades i denna lönegrad den 1 april 2001 och hade därmed uppfyllt referenstiden för att befordras till lönegrad AD 12 i samband med befordringsförfarandet 2006. Befordringskommittén upptog också hennes namn på listan över befordringsbara tjänstemän för nämnda lönegrad i samband med det ifrågasatta befordringsförfarandet.

Enligt sökanden har tillsättningsmyndigheten inte kunnat visa några omständigheter som kan motivera att sökanden inte befordrades och har därmed åsidosatt motiveringsskyldigheten. Dessutom gör sökanden gällande att det angripna beslutet grundar sig på det beslut som var föremål för talan i mål F-44/07 (¹), nämligen att endast tilldela sökanden en meritpoäng. Slutligen anför sökanden att artikel 1 d i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna har åsidosatts.

(¹) EUT C 155, 7.7.2007, s. 45.

Talan väckt den 25 augusti 2007 – Marcuccio mot kommissionen

(Mål F-86/07)

(2007/C 247/72)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut (nedan kallat det omtvistade beslutet), oavsett vilken form detta har, att avslå sökandens begäran av den 10 juli 2006 om skadestånd för den skada som sökanden orsakats genom rättsstridiga omständigheter, handlingar och ageranden och särskilt den mobbnings som svarandens tjänstemän gjort sig skyldiga till i samband med sökandens placering vid kommissionens delegation i Angola (nedan kallad den aktuella skadan),
- ogiltigförklara, i den mån det är nödvändigt, meddelandet av den 9 oktober 2006, prot. PMO.3/MLP/mc D(2006) 9277,
- ogiltigförklara, i den mån det är nödvändigt, meddelandet av den 23 april 2007, ref. ADMINB.2/MB/ade D(2007) 8725, genom vilket svaranden avslagit sökandens klagomål av den

27 december 2006 mot det omtvistade beslutet och meddelandet av den 9 oktober 2006,

- ogiltigförklara, i den mån det är motiverat, meddelandet av den 27 september 2005, ref. ADMIN/IDOC/GC/eh D(2005) 22005,
- konstatera att de omständigheter, handlingar och ageranden som sökanden redogjort för i sin ansökan av den 10 juli 2006 verkligen ägt rum och följaktligen fastställa att de är rättsstridiga eller, i andra hand, förplikta svaranden att utan dröjsmål inleda en undersökning,
- förplikta svaranden att, utan dröjsmål, skriftligen underrätta sökanden om resultatet av denna undersökning och att offentliggöra resultatet samt säkerställa att allmänheten har tillgång till det,
- förplikta svaranden att utan ytterligare dröjsmål förstöra original och samtliga kopior av det arkiverade meddelandet av den 14 augusti 2001, med rubriken "Conduite professionnelle de M. Luigi Marcuccio, conseiller économique à la délégation en Angola" och meddela sökanden när handlingarna har förstörts,
- förplikta svaranden att erlagga 1 520 000 euro, eller det större eller mindre belopp som personaldomstolen finner skäligt, såsom skadestånd för den del av skadan som sökanden redan lidit fram till idag,
- förplikta svaranden att erlagga ett belopp på 1 000 euro, eller det högre eller lägre belopp som personaldomstolen finner skäligt, till sökanden för varje dag från imorgon till den dag svaranden helt och utan undantag har verkställt varje beslut som avser bifall till förevarande talan, som den första dagen i varje månad skall beräknas för de belopp som belöper på föregående månad, som ersättning för den skada som kan komma att uppstå till följd av eventuellt dröjsmål med verkställandet av bifallsbeslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför följande tre grunder till stöd för sin talan: 1) Fullständig avsaknad av motivering samt bristande logik och konsekvens, orimlighet, förvirring och svepskal i de skäl svaranden anför. 2) Uppenbart och allvarligt åsidosättande av gällande rätt. 3) Åsidosättande av omsorgsplikten och av god förvaltningssed.

Talan väckt den 31 augusti 2007 – Marcuccio mot kommissionen**(Mål F-87/07)**

(2007/C 247/73)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara meddelandet av den 18 december 2006, prot. ADMIN.B.2 MB/hm (2006) 29517,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut, oavsett vilken form detta har, att avslå sökandens begäran av den 2 augusti 2006 om dels skadestånd för den skada som sökanden orsakats genom rättsstridiga omständigheter, handlingar och ageranden avseende tre läkarintyg som sökanden inlämnat under sommaren 2001 (nedan kallad den aktuella skadan), dels tillstånd enligt artikel 19 i tjänsteföreskrifterna att vittna i samband med de rättsliga förfaranden som sökanden kommer att inleda avseende nämnda omständigheter, handlingar och ageranden samt att till den behöriga domstolen inlämna meddelandet av den 14 augusti 2001 från den ställföreträdande chefen för kommissionens hälsovårdsavdelning,

- ogiltigförklara, i den mån det är nödvändigt, meddelandet av den 27 april 2007, ref. ADMINB.2/MB/ade D(2007) 9132, genom vilket svaranden avsåg sökandens klagomål av den 12 januari 2007 mot beslutet att avslå sökandens begäran av den 2 augusti 2006,
- konstatera att de omständigheter, handlingar och ageranden som sökanden redogjort för i sin ansökan av den 2 augusti 2006 verkligen ägt rum och följaktligen fastställa att de är rättsstridiga,
- förplikta svaranden att erlægga 100 000 euro, eller det större eller mindre belopp som personaldomstolen finner skäligt, såsom skadestånd för den del av skadan som sökanden redan lidit fram till idag,
- förplikta svaranden att erlægga ett belopp på 20 euro, eller det högre eller lägre belopp som personaldomstolen finner skäligt, till sökanden för varje dag från imorgon till den dag svaranden helt och utan undantag har verkställt varje beslut som avser bifall till förevarande talan, som den första dagen i varje månad skall beräknas för de belopp som belöper på föregående månad, som ersättning för den skada som kan komma att uppstå till följd av eventuellt dröjsmål med verkställandet av bifallsbeslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför följande tre grunder till stöd för sin talan: 1) Fullständig avsaknad av motivering samt bristande logik och konsekvens, orimlighet, förvirring och svepskäl i de skäl svaranden anført. 2) Uppenbart och allvarligt åsidosättande av gällande rätt. 3) Åsidosättande av omsorgsplikten och av god förvaltningssed.

RÄTTELSER**Rättelse till meddelande i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-263/07**

(Europeiska unionens officiella tidning C 223, 22 septembers 2007, s. 12)

(2007/C 247/74)

Meddelandet i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-263/07, Estland mot kommissionen, skall ha följande lydelse:

”Talan väckt den 16 juli 2007 – Estland mot kommissionen

(Mål T-263/07)

(2007/C 223/17)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: Republiken Estland (ombud: Lembit Uibo)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 4 maj 2007 angående den nationella fördelningsplan för växthusgaser som Estland lagt fram i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (!).

Grunder och huvudargument

Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 4 maj 2007 angående den nationella fördelningsplan för växthusgaser som Estland lagt fram i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, skall ogiltigförklaras på följande grunder:

- Åsidosättande av artiklarna 9.1, 9.3 och 11.2 i direktiv 2003/87/EG, och överträdelse av den därur följande befogenheten.
- Uppenbara fel i avvägningen, eftersom kommissionen inte har beaktat den korrekta information som den haft tillgång till, utan stött sig på oriktiga förutsättningar vilket omedelbart och väsentligt påverkat resultatet av det angripna beslutet liksom fastställandet av det sammanlagda antalet utsläppsrättigheter.
- Åsidosättande av artikel 175.2 c EG, eftersom kommissionen enligt EG-fördraget inte har befogenhet att vidta åtgärder som väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.
- Åsidosättande av principen om god förvaltningssed, eftersom kommissionen när den fattade beslutet varken beaktat alla givna väsentliga omständigheter eller kontrollerat att de åberopade förutsättningarna var uppfyllda när den fattade sitt beslut.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

(!) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32).”